

ICHNEUMONIDÁK A MAGYAR NEMZETI MÚZEUM GYŰJTEMÉNYÉBŐL.

Irta : DR ZILAHÍ KISS ENDRE.

ICHNEUMONIDEN AUS DER SAMMLUNG DES UNGARISCHEN NATIONAL-MUSEUMS.

VON DR A. KISS VON ZILAH.

Rövid idővel ezelőtt azt a megtisztelő megbízatást nyertem a Magyar Nemzeti Múzeumtól, hogy néhány hazai Ichneumonidát határozzak meg. Ezeknek egy része BIRÓ LAJOS régi gyűjteményéből, a többi a múzeumi tisztviselők gyűjtőkirándulásainak anyagából származik. A küldemény feldolgozása 291 fajt eredményezett, közöttük 44 a magyar faunára és 23 a tudományra is új fajt és fajváltozatot, továbbá még néhány olyan fajt is, melyek lehetővé tették eddigi hiányos leírásuknak kiegészítését.

Az összes fajokat termőhelyeikkel együtt sorolom fel SCHMIEDEKNECHT rendszerét követvén, kivéve a fajokat, melyeket célszerűség szempontjából betűrendben sorolok fel.

A Magyarország faunájára és a tudományra is új fajokat kövér betűvel emeltem ki. A magyarországi Ichneumonidák száma ezekkel 2186-ra emelkedett.

* * *

Vor einiger Zeit erhielt ich vom Ungarischen National-Museum den beehrenden Auftrag einige heimische Ichneumoniden zu bestimmen. Ein Teil derselben stammt aus der alten Sammlung von L. BIRÓ, der Rest aus den Sammelausbeuten der Kustoden des Museums. Die Bearbeitung der Sendung ergab ein Resultat von 291 Arten, darunter einige überraschend gute Arten, so 44 für die Fauna des Landes und 23 auch für die Wissenschaft neue Arten und Formen, weiters einige Arten, welche es ermöglichen deren Beschreibungen zu ergänzen.

Nachfolgend führe ich nun sämtliche Arten nebst ihren Fundorten und Fangdaten auf, in der Reihenfolge SCHMIEDEKNECHT folgend, mit

Ausnahme der Arten, welche aus praktischen Gründen alphabetisch eingeordnet wurden.

Die für die Fauna Ungarns, sowie für die Wissenschaft neuen Formen sind durch fetten Druck hervorgehoben. Mit diesen steigt die Artenzahl der Ichneumoniden Ungarns auf 2186.

Ichneumonini.

Ichneumon angustatus THOMS ♂ — Pityer (Sopron m., VII. 28 ; SZILÁDY).

Ichneumon bucculentus W. ♀ — Erdőalja (CSIKI).

Ichneumon chionomus W. ♂ — Dicső-Szent-Márton (CSIKI).

Ichneumon computatorius MÜLL. — Magaslak (Bihar m., 1902. VIII. 20 ; CSIKI).

Ichneumon cyaniventris W. ♂ — Radnóth (CSIKI).

Ichneumon derasus W. ♂ — Sebeshely (1913. VI. 16 ; BIRÓ).

Ichneumon derogator W. ♀ — Nádudvar (Hortobágy, 1918. V. 27 ; CSIKI).

Ichneumon disparis PODA — Mecsek-hegység (1921. IV. 21 ; BOKOR).

Ichneumon elephas BRAUNS var. ***Thalhammeri*** nov. var. ♀ — Kalocsa (THALHAMMER).

Potrohának 2—5 szelvénye egészen vörös, egyebekben a törzsfajjal azonos.

Ez a jellemző faj, mely valószínűleg külön nemhez tartozik, nagyon ritka és az új fajváltozattal együtt eddig csak két példányban ismeretes, mindkettő a Magyar Nemzeti Múzeum gyűjteményében foglal helyet.

Segment 2—5 ganz rot, sonst mit der Stammform übereinstimmend.

Diese sehr charakteristische Art, welche wohl einer besonderen Gattung angehört, ist sehr selten, indem nebst dieser neuen Varietät bisher nur zwei Exemplare bekannt sind, beide in der Sammlung des Ungarischen National-Museums.

Ichneumon extensorius L. ♀ — Rád (1924. V. 30 ; SZILÁDY).

*Ichneumon **facetus*** HOLMGR. ♂ — Barlangliget (1914. VII. 23 ; SZABÓ-PATAY).

Ichneumon fulvicornis GR. ♂ — Magaslak (Bihar m., 1902. VIII. 20 ; CSIKI).

Ichneumon gradarius WESM. — Budafok (1920. VIII. 13 ; SZILÁDY).

Ichneumon incubator L. ♂ — Sopron (1924. VIII. 30 ; SZILÁDY).

Ichneumon lacteator GR. ♂ — Magaslak (Bihar m., 1902. VIII. 20 ; CSIKI), Sopron (1911. VIII. 30 ; SZILÁDY), Dicső-Szent-Márton (CSIKI).

Ichneumon monostagon GR. var. ***luctuosa*** GF. ♂ — Vác (Nagyszál, 1924. V. 30 ; SZILÁDY).

- Ichneumon nigritarius* GR. ♂ — Dicső-Szent-Márton (CSIKI).
- Ichneumon novemalbatus* KRIECHB. ♀ — Bedelői-hegység (1915. VIII. 23; CSIKI).
- Ichneumon perscrutator* W. ♂ — Dicső-Szent-Márton (CSIKI).
- Ichneumon proletarius* W. ♂ ♀ — Szöd (1922. VIII; BIRÓ), Dicső-Szent-Márton (CSIKI).
- Ichneumon quadrialbatus* W. ♂ — Budapest (X. 14; HORVÁTH).
- Ichneumon sanguinator* ROSSI ♂ — Kis-Újszállás (DADAY).
- Ichneumon stramentarius* GR. — Eger: Eged-hegy (1924. VIII. 22; SZILÁDY).
- Ichneumon terminatorius* GR. ♂ — Kövesd (Bihar m., 1902. VIII. 16; CSIKI), Magaslak (Bihar m., 1902. VIII. 20; CSIKI), Börzsönyi-hegység: Királyháza (Hont m., 1921. VIII. 26; DUDICH), Rima-Szombat (1921. IX. 12; SZABÓ-PATAY).
- Chasmodon notatorius* GR. ♀ — Sopron (1924. VIII. 30; SZILÁDY).
- Amblyteles culpatorius* GR. ♂ — Dicső-Szent-Márton (CSIKI), Preszáka (CSIKI).
- Amblyteles divisorius* GR. ♂ — Rád (1924. V. 30; SZILÁDY).
- Amblyteles funereus* FOURCR. — Szilágy-Cseh (Z.-KISS).
- Amblyteles infractorius* PANZ. — Ór-Szent-Miklós (1924. VI. 6; SZILÁDY).
- Amblyteles occisorius* F. — Cered (Nógrád m., 1923. IX. 28; SZILÁDY).
- Amblyteles palliatorius* GR. ♂ — Rád (1924. V. 30; SZILÁDY).
- Amblyteles sputator* F. ♀ — Pomáz (1924. IX. 5; SZILÁDY).
- Alomya debellator* F. var. *nigra* Grav. ♂ — Lóhavas (Csik m., 1912. VII. 16; CSIKI).
- Platylabus rufiventris* W. ♀ — Budapest (Gellérthegy, 1915. IX. 10; BIRÓ), Bugac (1924. VII. 15; SZILÁDY).
- Hemichneumon elongatus* RATZB. ♂ — Budapest (1922. IV. 23; UJHELYI), Farkasvölgy (ex pupa *Talaeporia politellae*, 1913. V; SZILÁBEY).
- Colpognathus celerator* GR. var. *femoralis* Hab. ♂ — Sebeshely (1913. VII. 12; BIRÓ).
- A 2—4 potrohszelvény vörös, az 1. és 4. közepén fekete csikkal. Az elülső és középső combok közepükig, a hátulsók majdnem egészen feketék.
- Segment 2—4 rot, 1 und 4 in der Mitte mit schwarzer Binde. Vorder- und Mittelschenkel bis zur Mitte, Hinterschenkel fast ganz schwarz.
- Orotylus hungaricus* n. sp. ♀ — Murány (VII. 15; SZABÓ-PATAY).
- A fej kevésbé duzzadt, hátrafelé kerekítve keskenyedő, hátul kikanyarított; a halánték széles, a pofák hosszabbak mint a felső állkapocs töve. A homlok durván ráncolva pontozott, fénytelen, a halánték kissé simább, szétszórta pontozott, az arc kissé duzzadt, a fejpaizstól nem elkülönített,

sűrűn pontozott, gyengén fénylő. A felső állkapcsok karcsúak, a felső foguk hosszabb. A torhát közepe sűrűn és durván pontozott, a notaulik laposak. Paizsocska nem kiemelkedő, szétszórtan pontozott, fénylő. A torhát vége hátul meredeken lejtős, kevésbé öblös, durván harántosan barázdás; felül teljesen kockázott, az area superomedia sokkal hosszabb, mint széles, elül összetartó lécekkel, hátul gyengén ívelt záróléccel; costula a közép előtt. A torvég felülete gyengén ráncolt és kevésbé fénylő. A spiraculumok kicsinyek és kerek. A mesopleurák erősen és sűrűn pontozottak, gyengén fénylők, fényezett speculummal és rövid epicnemekkel. Az első hátlemez majdnem kétszer oly hosszú mint hátul széles, szabályosan hajlott, felül erősen fényezett, minden skulptura nélküli. A postpetiolus hátul kerekített sarkokkal és gyenge oldallécekkel; a spiraculumok gyengén előre ugrók, a közepén túl állók. A második hátlemez olyan hosszú mint széles, külső tövén gyenge harántbemélyedéssel, a gastrocoelon harántos, thyrídiomok hiányzanak. A következő hátlemezek harántosak, a 2—4. szétszórtan erősen pontozott, fénytelen, a többi finoman ráncolt és kissé fénylőbb. Tojószerű rövid, előreálló. A haslemezek éles bordával. A csápok fonálformák, háromszíneűek, kissé rövidebbek, mint a fej és a tor együttesen, a csáptő vastag, kissé hengeres, felül majdnem egyenesen lementszett. Az első ostoriz kissé rövidebb mint a második íz. A szárnyak jellegzetesen homályosak, a sejtekben jól határolt sárgás mezőkkel, melyeket áttetsző részek vesznek körül. A hátulsó szárnyakon a sárga mezők kissé elmosódottak. A stigma világosbarna, a sugár-ér sejtje rövid, areola szabályos ötszögű, a discocubitális ér gyengén hajlott, ramellus nélküli, végén ablakos, a discoidális sejt hátulsó szögletei derékszögűek, a nervus parallelus a brachialis sejt közepe alatt ered. A nervulus kissé, a nervellus gyengén postfurcalis, utóbbi a közepe alatt megtört. A lábak vastagok, nem hosszúak, a hátulsó csípőkön éles, de finom léccel, mely elég hosszú hegyes foggal végződik. A csípők alul sűrűn és erőteljesen pontozottak. A hátulsó sarkantyúk nem érik el a metatarsus közepét. A lábfejizetek vastagok, a karmok egyszerűek. Fekete, a tapogatók, az elülső és középső lábak (a csipő és tompor kivételével), a hátulsó combok töfele, a hátulsó lábszár (a széles csúcs kivételével), az 1—4. hátlemez és a nyél (szélső töve fekete) vörös. Hossza 7 mm.

Kopf wenig aufgetrieben, nach hinten rundlich verschmälert, hinten ausgerandet, Schläfen breit. Wangen länger als die Mandibelbasis. Stirn sehr grob runzlig punktirt, matt, Schläfen etwas glatter, eingestochen zerstreut punktirt; Gesicht ein wenig aufgetrieben, vom Clypeus nicht getrennt, dicht punktirt, schwach glänzend. Mandibeln schlank, oberer Zahn viel länger. Mesonotum dicht grob punktirt, Notauli flach. Schildchen nicht erhaben, zerstreut punktirt, glänzend. Metanotum hinten steil abfallend, sehr wenig ausgewölbt, grob quergestreift; oben vollständig gefeldert, Area

superomedia viel länger als breit, vorn mit convergirenden Leisten, hinten eine flach bogenförmige Schlussleiste. Costula vor der Mitte. Die Oberfläche des Metathorax schwach gerunzelt und wenig glänzend. Spiraceln klein und rund. Mesopleuren stark dicht punktirt, schwach glänzend, mit polirtem Speculum und kurzen Epicnemien. Erstes Tergit fast zweimal so lang als hinten breit, regelmässig gekrümmt, oben stark polirt, ohne jede Sculptur. Postpetiolus hinten mit abgerundeten Ecken und sehr schwachen Seitenleisten; Spirakeln sehr wenig vorspringend, hinter der Mitte stehend. Zweites Tergit so lang als breit, an der äusseren Basis mit schmalen Quereindrücken, Gastrocoelon quer, Thyridien fehlend. Folgende Tergite quer, 2—4 zerstreut grob punktirt, matt, die übrigen sehr fein gerunzelt, etwas glänzender. Bohrer kurz, vorstehend. Sternite scharf gekielt. Fühler fadenförmig, dreifarbig, etwas kürzer als Kopf und Thorax, zusammen, Schaft dick, etwas cylindrisch, oben fast gerade abgestutzt. Erstes Geisselglied etwas kürzer als das zweite. Flügel sonderbar getrübt, in den Zellen mit gut begrenzten, gelblich erscheinenden Einsätzen, welche durch hyaline Teile der Zellen umgrenzt werden. An den Hinterflügeln sind diese Einsätze etwas verwischt. Stigma hellbraun, Radialzelle kurz, Areola regelmässig fünfeckig. Discocubitalader sehr wenig gebogen, ohne Ramellus, am Ende fenestriert; hintere Winkel der Discoidelzelle rechtwinklig, Nervus parallelus unter der Mitte der Brachialzelle entspringend. Nervulus etwas postfurcal; Nervellus schwach postfurcal, weit unter der Mitte gebrochen. Beine dick, nicht lang. Hinterhüften mit scharfer feiner Leiste, welche in einen ziemlich langen spitzigen Zahn ausläuft. Alle Hüften unten dicht grob punktirt. Hintersporen die Mitte des Metatarsus nicht erreichend. Tarsen dick, Klauen einfach. Schwarz, Palpen, Vorder- und Mittelbeine (mit Ausnahme der Hüften und Trochanteren), Basalhälfte der Hinter-schenkel, Hinterschienen (mit Ausnahme der breiten Spitze), 1—4. Tergit und Petiolus (an der äussersten Basis schwarz) rot. — Länge 7 mm.

Phaeogenes fulvitaris W. ♀ — Rimaszombat (1914; SZABÓ-PATAY).

Phaeogenes murcifer HOLMGR. ♀ — Mátra-Kékes (1915. VIII. 13; HORVÁTH).

Cryptini.

Cryptus albatorius GR. ♂ — Budapest (1921. V. 20; SZILÁDY).

Cryptus immitis TSCHKE. ♀ — Dicső-Szent-Márton (CSIKI).

Cryptus incisus TSCHKE. ♂ — Dicső-Szent-Márton (CSIKI).

Cryptus italicus GR. ♂ — Dicső-Szent-Márton (CSIKI).

Cryptus obscurus GR. ♀ — Vác: Nagyszál (1924. V. 30; SZILÁDY).

Cryptus spinosus GR. ♀ — Bugacz (1924. VIII. 15; SZILÁDY), Szered (1923. IX. 28; SZILÁDY).

Cryptus tarsoleucus GR. ♀ — Vác: Nagyszál, Rád (1924. V. 30; SZILÁDY).

Cryptus viduatorius F. ♂ ♀ — Hortobágy (1923. VII. 4; SZILÁDY), Sződ (1924. VIII. 21; BIRÓ). Bugacz (1924. VII. 15; SZILÁDY), Böleske (1922. VII; ÉHÍK).

Goniocryptus glabriculus THOMS. ♂ — Dicső-Szent-Márton (CSIKI).

Mesostenus albinotatus GR. ♂ ♀ — Budapest (SZTUDVA), Rád (1924. V. 30; SZILÁDY).

Mesostenus dentifer THOMS. ♂ — Őr-Szent-Miklós (1924. VI. 6; SZILÁDY).

Caenocryptus pubiventris THOMS. var. *nigriventris* HAB. ♂. — Gyón (1908. VII. 2; KERTÉSZ).

Spilocryptus Frey-Gessneri SCHMIED. ♀ — Sepsi-Szent-György (DADAY).

Hoplocryptus occisor GR. ♂ — Rád (1924. V. 30; SZILÁDY).

Gambrus ornatus GR. ♀ — Sződ (1922. VIII. 26; BIRÓ).

Gambrus superus THOMS. ♂ — Bugacz (1924. VII. 15; SZILÁDY).

Cubocephalus nigripes STROBL. ♂ — Pityer (Sopron m., 1924. VIII. 28; SZILÁDY).

Coelocryptus rufinus GR. ♂ — Rád (1924. V. 30; SZILÁDY).

Plectocryptus curvus GR. ♂ — Rád (1924. V. 30; SZILÁDY), Kis-Pöse (MÉHELY).

Microcryptus basizonius GR. ♂ — Sződ (1922. VIII. 26; BIRÓ).

Microcryptus femoralis THOMS. ♂ — Hortobágy (1923. VII. 4) és Rád (1924. V. 30; SZILÁDY).

Microcryptus galactinus GR. ♀ — Visegrád (1917. V. 23), Gödöllő (1917. V. 20; BIRÓ).

Microcryptus improbus GR. ♀ — Czered (1923. IX. 28; SZILÁDY), Mátra-Kékes (1915. VIII. 13; HORVÁTH).

Microcryptus nigrocinctus GR. ♂ — Vác: Nagyszál (1921. IX; SZILÁDY), Magaslak (Bihar vm., 1902. VIII. 20; CSIKI), O.-Sebeshely (1913. VII. 12; BIRÓ).

Microcryptus puncticollis THOMS. ♂ — Pöstyén (MÉHELY).

Microcryptus sericans GRAV. ♂ — O.-Sebeshely (1913. VI. 16; BIRÓ).

Microcryptus terminatorius GR. ♂ — Pomáz (1921. IX; SZILÁDY).

Microcryptus triannulatus GR. ♂ — O.-Sebeshely (1913. VI. 16; BIRÓ).

Acanthocryptus flagitator GR. ♂ — Vác: Nagyszál (1921. IX; SZILÁDY).

Acanthocryptus nigriceps THOMS. ♀ — Czered (1920. IX. 28; SZILÁDY).

Stylocryptus vagabundus GR. ♂ — Rád (1924. V. 30; SZILÁDY).

Phygadeuon longigena THOMS. ♂ — Jaszenova (ÚJHELYI).

Phygadeuon nobilitatus SCHMIED. ♂ — Rima-Szombat (1915. VIII. 31; SZABÓ-PATAY).

- Phygadeuon scaposus* THOMS. ♂ — Ins. Creta: Canea (1906. III; BIRÓ).
Phygadeuon scrotinus SCHMIED. — Gerebencz (CSIKI).
Lochetica pimplaria THOMS. ♂ — Vulkán (1905. VI. 17; CSIKI).
Hemiteles chrysopae BRISCHKE ♂ — Girku (Lotrora-völgy; CSIKI).
Hemiteles conformis GR. ♀ — Bugacz (1924. VII. 15; SZILÁDY).
Hemiteles hilarellus SCHMIED. ♀ — Szöd (1922. VIII. 21; BIRÓ).
Hemiteles insignipennis SCHMIED. ♀ — Dicső-Szent-Márton (CSIKI).
Hemiteles maculipennis GR. ♀ — Török-Bálint (BARTKÓ).
Hemiteles oxyphymus GR. ♂ — Szamosfalva (1903. IX. 11; HORVÁTH).
Hemiteles scabriculus THOMS. ♂ — Szöd (1922. VIII. 26; BIRÓ).
Hemiteles Schaffneri SCHMIED. ♀ — Nádudvar (Hortobágy, 1918. V. 27; CSIKI).
Exolitus laevigatus GR. ♂ — Budapest: Gellérthegy (1915. IX. 10; BIRÓ).
Exolitus marginatus THOMS. ♀ — Budapest: Kamaraerdő (1921. V. 20; SZILÁDY).
Atractodes gravidus GR. ♂ — Gyenesdiás (1910. VIII. 11; GYÖRFFY).

Pimplini.

- Pimpla brachycera* THOMS. ♀ — Pomáz (1921. IX; SZILÁDY).
Pimpla examinator F. ♂ — Böleske (1922. VII; ÉHÍK).
Pimpla roborator F. — Pityer (Sopron vm., 1924. VIII. 28; SZILÁDY).
Pimpla signata PFEFF. — Vác: Nagyszál (1921. IX; SZILÁDY).
 Nekem úgy tetszik, hogy ez a ritka faj Magyarországon rendszeren előfordul. — Mir scheint, dass diese seltene Art in Ungarn regelmässig vorkommt.

- Stilbops vetula* GR. ♀ — Pöstyén.
Ephialtes gnathaulax THOMS. ♀ — Budapest (1921. V. 20; SZILÁDY).
Ephialtes inanus SCHRNK. ♂ — Budapest (SZÉPLIGETI).
Odinophora occidentalis TOSQU. ♀ — Hispania: Malaga.
Odinophora occidentalis TOSQU. var. *rubroatra* n. var. — Hispania: Malaga.

Olyan mint a törzsfaj, azonban a szem hátsó széle, egy folt a mesopleurákon és a metathorax oldalán egy nagyobb és hátul egy kisebb folt vörös, a harmadik hátlemmez majdnem egészen fekete.

Wie die Stammart, nur hintere Augenränder, ein Fleck an den Mesopleuren und am Metathorax ein grösserer Fleck seitlich und ein kleinerer hinten rot. Das dritte Tergit fast ganz schwarz.

- Clistopyga incitator* F. — Szered (1923. IX. 28; SZILÁDY).
Glypta haesitator GR. ♂ — Rád (1924. V. 30; SZILÁDY).
Glypta rufata BRIEDGM. ♂ — Bugacz (1924. VII. 15; SZILÁDY).

A törzsfaj leírásától a következőkben tér el: A parapsidák teljesen hiányzanak, a metathorax jól láthatóan recézett és pontozott, a mesopleurák sűrűn és durván pontozottak, a második és harmadik hátlemez szabályosan négyszögű, a hátulsó lábszár csak szélső csúcsán barnás. — Hossza 8 mm.

Lehetséges, hogy új fajjal van dolgunk, amely esetben termelőhelye után a *bugaczensis* nevet hozom javaslatba.

Weicht von der Beschreibung der Art folgenderweise ab: Parapsiden ganz fehlend, Metathorax deutlich gefeldert und eingestochen punktirt, Mesopleuren sehr dicht und grob punktirt, 2. und 3. Tergit genau quadratisch, Hinterschienen nur an der äussersten Spitze gebräunt. — Länge 8 mm.

Es ist möglich, dass wir es mit einer neuen Art zu thun haben, in welchem Falle ich nach dem Fundort den Namen *bugaczensis* vorschlage.

Procinetus decimator Gr. ♂ ♀ — Rád (1924. V. 30; SZILÁDY), Kazán-szoros (1895; PÁVEL).

Taschenbergia modesta Gr. ♂ — Pöstyén.

Cryptopimpla anomala HOLMGR. ♀ — Fonyód, Siófok (SZÉPLIGETI).

Cryptopimpla calceolata Gr. ♀ — Budapest: Svábhegy (1889. IX. 13; BIRÓ), Rákos (1899. VI. 22; SZÉPLIGETI), Gellérthegey (1899. VI. 1; SZÉPLIGETI), Hárshegy (1895. VI. 28; SZÉPLIGETI).

Cryptopimpla errabunda Gr. ♂? — Dicső-Szent-Márton (CSIKI).

Cryptopimpla blanda Gr. ♂ — Erdőbénye (1882. VI. 21; BIRÓ).

Phytodietus corypheus Gr. ♀ — Orsova (1895, PÁVEL).

Phytodietus geniculatus THOMS. ♀ — Ex *Lophyrus rufus* Latr. (MOCSÁRY).

Phytodietus segmentator Gr. ♀ — Szekszárd (1886. VIII. 29; BIRÓ).

Meniscus piceator THNBG. — Budapest (1921. V. 26; SZILÁDY).

Meniscus plantarius Gr. ♀ — Budapest: Hűvösvölgy (1908. V. 19; BIRÓ).

Lissonota accusator F. ♂ — Pápa (SZÉPLIGETI).

Lissonota albicoxis KRIECHB. ♂ — Budapest: Gellérthegey (1921. VI. 1; SZÉPLIGETI).

Lissonota argiola Gr. ♂ — Budapest: Hármashatárhegy (1895. V. 30; SZÉPLIGETI).

Lissonota bellator GRAV. ♂ — Budapest: Gellérthegey, (1884. IX. 27; BIRÓ), Gyulafalva (AIGNER), Vaganski vrh (VIII. 7; BIRÓ).

Lissonota commixta HOLMGR. ♂ ♀ — Budapest: Gellérthegey (1884. IX. 27; BIRÓ), Dévény (MEUSEL); Austria: Wien (MEUSEL).

Lissonota cylindrica VILL. ♂ — Dicső-Szent-Márton (CSIKI).

Lissonota culiciformis Gr. ♀ — Ins. Creta: Mons Ida (circ. antr. Jovis; BIRÓ).

Lissonota errabunda HOLMGR. ♀ — O.-Sebeshely (1913. VI. 25; BIRÓ).

Lissonota hortobágyensis n. sp. ♂ ♀ — Hortobágy (1924. VII. 4; SZILÁDY).

Olyan mint *L. argiola* GR., de a hím csápja hosszabb mint a test. Az első csáposztoriz hosszabb mint a második, az areola nyele hosszú, a külső ér jelen van, csak halvány, a radius vége gyengén homorú és sárgásabb.

♀. A fej harántos, olyan széles mint a tor, hátul gyengén keskenyedő, hátulsó szögletei kerekítettek, a halánték keskeny, a pofák olyan hosszúak mint a felső állkapcsok töve, a homlok gyengén benyomott, az arc párhuzamos oldalakkal és kissé kiemelkedő, a domború fejpaizstól elkülönített, utóbbi mély fekete oldalgödröcskével, kissé előreálló és fénylő, a fej különben kevésbé fénylő és szétszortan durván pontozott; alsó állkapcsok egyenlő hosszú foggal. A mesonotum elül meglehetősen meredek, fénylő, szétszortan durván pontozott, notaulik nyoma nélkül. A paizsocska erősen domború, fénylő, szétszortan durván pontozott. Metathorax rövid, hátul erős, majdnem lebenyszerű harántléccel és meredeken lejtős, felülete sűrűn durván pontozott és sokkal homályosabb mint a mesothorax, a spiraculumok tojásdadok. A propleurákon vannak epomiák. A mesopleurák sűrűn durván pontozottak, varratjai szélesek és mélyebbek mint más testrészek. A potroh másfélszer oly hosszú mint a fej és a tor együttvéve. Az első szelvény majdnem kétszer oly hosszú mint amilyen széles hátul, előre felé kevésbé keskenyedő, fénylő, a közepén síma, oldalt sűrűn pontozott, szegélyezett a spiraculumok a közepe előtt elhelyezettek, nem bordások. 2—4. szelvény hosszabb mint széles, majdnem párhuzamos szélű, síma, fénylő, szétszortan finoman pontozott; a többi szelvény harántos. A haslemezek bordások. A tojócső hosszabb mint a test (7 mm). A csápok hosszabbak mint a test, sörtealakúak, nyulánkak, végük erősen hegyesedő; tövük fekete, a végük felé alul vörösesek; a csáptő meglehetősen vastag, tojásforma, oldalt erősen kimetszett; az első ostoriz majdnem kétszer olyan hosszú mint a második íz. A szárnyak világosak, a tőér rézsútos, a stigma keskeny és feketésbarna, tövén fehér; a radiális sejt meglehetősen keskeny, a radius nem hajlott, az apró areola háromszögű, nyele hosszú; a discocubitális ér hajlott, ramellus nélkül, a visszafutó ér egyszerűen ablakos és az areola közepén ered. A discoidalis sejt hátulsó szöglete derékszögű. A nervus parallelus a brachiális sejt közepén ered, a nervulus kissé a villás ág mögött van, a nervellus gyengén postfurcalis, a közepén megtört, a lábak karcsúak, a hátulsó combok karcsúak, a hátulsó csipők kissé megvastagodottak. A hátulsó lábszár külső oldalán szétszortan álló gyenge tüskékkel, a hátulsó sarkantyú majdnem olyan hosszú mint a meta-

tarsus fele. A karomíz kétszer olyan hosszú mint a harmadik lábfejiz, a karmok hosszabbak mint a pulvillus és csak sörtések. A fej és a tor sárga; fekete a stemmaticum, mely összefügg a homlok és az arc egy széles hosszanti foltjával és az occiput (a szem széles hátsó szegélyének kivételével). A toron a sárga rajzolat kampós foltot alkot, mely összefügg a metathorax hosszanti foltjával. A paizsoeska és a hátulsó paizs sárga. A metathorax majdnem egészen sárga, csak felül és oldalt van egy széles fekete folt. A prothorax, valamint a pro- és mesopleurák sárgák, utóbbiak fekete foltosak. A csípők, az elülső combok, az elülső és középső lábszárak és az összes trochantellák fehéres-sárgák, a középső és hátulsó csípők és lábszárak belül vörösek. A potroh egészen vörös, a hátlemezek hátul széles fekete-sárga szegéllyel. A tojócső hüvelye fekete. — Hossza 10 mm.

♂. A fej nagyon sűrűn durván pontozott, a pofák kissé hosszabbak mint a felső állkapcsok töve. A tor olyan mint a nőstényé. A test nem olyan gazdagon sárga rajzolatú mint a ♀, de még jobban díszített és pedig a fejen a szemek köröskörül szélesen sárgák és emellett a csápok alatt még két sárga hosszanti sávval, melyek a sárga fejpaizzsal összefolynak. A felső állkapcsok sárgák, a tapogatók feketék. A mesonotum a nőstényéhoz hasonlóan rajzolt. A metanotum fekete csak a csípők fölött van egy sárga folt. A propleurák elül és a szárnyak előtt, a mesopleurák a szárnyak alatt és alul sárga folttal. A mell alul egészen fekete. Az első hátlemez fekete, hátulsó szegélye sárga, erősen fénylő és pontozott. A 2—4. hátlemez vörös, hosszabb mint széles, a 4. és a következő hátlemezek harántosak, feketék. Feltűnő a hátlemezek meglehetősen széles fehéres-sárga hátulsó szegélycsíkja, mely a nőstényekre is jellemző. A csípők feketék, csücsuk szélesen sárga, a lábak egyébként egészen vörösek. A testnél hosszabb csápok felül feketék, alul rozsdavörösek, a csáp töize alul sárga. — Hossza 8 mm.

Wie *L. argiola* Gr. aber Fühler beim ♂ länger als der Körper, erstes Geisselglied nur wenig länger als das zweite, Areola langgestielt, Aussennerv vorhanden, nur blass, Radius am Ende wenig geschweift und viel reicher gelb gezeichnet.

♀. Kopf quer, so breit wie der Thorax, hinten schwach verschmälert, Hinterecken gerundet, Schläfen schmal, Wangen so lang wie die Mandibelbasis, Stirn schwach eingedrückt, Gesicht parallelseitig, etwas erhaben, vom gewölbten Clypeus getrennt, letzterer mit tiefen und grossen schwarzen Seitengrübchen, etwas vorgestreckt, glänzend. Kopf sonst weniger glänzend und zerstreut grob punktirt. Maxillen mit gleich langem Zahn. Mesonotum glänzend, zerstreut grob punktirt, ohne Spur von Notaulen, vorn ziemlich steil. Schildchen stark gewölbt, zerstreut grob punktirt, glänzend. Metathorax kurz, hinten mit starker, fast lamellenartiger Querleiste, steil abfallend,

dicht grob punktirt, matter als das Mesonotum, Spirakeln deutlich oval. Propleuren mit Epomien. Mesopleuren dicht grob punktirt, mit breiten Nähten welche tiefer eingedrückt sind als an den übrigen Körperteilen. Hinterleib anderthalbmal so lang als Kopf und Thorax zusammen. Das erste Segment fast doppelt so lang als hinten breit, nach vorn wenig verschmälert, glänzend, in der Mitte glatt, an den Seiten dicht punktirt, gerandet, Spirakeln vor der Mitte, ungekielt. 2—4. Segment länger als breit, fast parallelseitig, glatt, glänzend, zerstreut fein punktirt, folgende Segmente quer. Sternite gekielt. Bohrer kürzer als der Körper (7 mm.) Fühler länger als der Körper, borstenförmig, schlank, am Ende stark zugespitzt, Schaft ziemlich dick, eiförmig, an der Seite stark ausgeschnitten; erstes Geisselglied fast doppelt so lang als das zweite; an der Basis schwarz, gegen die Spitze unten rötlich. Flügel hell, Basalader schief; Stigma schmal, schwarzbraun, an der Basis weiss; Radialzelle ziemlich schmal, Radius nicht geschwungen. Areola klein, dreieckig, lang gestielt. Discocubitalader gebogen, ohne Ramellus, Rücklaufender Nerv einfach fenestriert und in der Mitte der Areola inserirt. Hinterwinkel der Discoidalzelle rechtwinklig. Nervus parallelus von der Mitte der Brachialzelle entspringend, Nervulus etwas hinter der Gabel, Nerveus schwach postfurcal, in der Mitte gebrochen. Beine schlank, hintere Hüften etwas verdickt. Hinterschienen aussen mit zerstreut stehenden schwachen Dornen, längerer Hintersporn fast so lang als die Hälfte des Metatarsus. Klauenglied doppelt so lang als das dritte Tarsenglied, Klauen viel länger als der Pulvillus, nur beborstet. Kopf und Thorax gelb. Schwarz sind: Stemmaticum, zusammenhängend mit einem breiten Längsfleck der Stirn und des Gesichts und Occiput (mit Ausnahme des breiten äusseren Augenrandes). Die gelbe Zeichnung des Thorax als Hackenfleck ausgebildet und zusammenhängend mit dem Längsfleck des Mesothorax. Schildchen und Hinterschildchen gelb. Metathorax fast ganz gelb, nur oben und an der Seite mit breitem schwarzen Längsfleck. Prothorax, Pro- und Mesopleuren gelb, letztere schwarz gefleckt. Hüften, Vorderschenkel, Vorder- und Mittelschienen vorn und alle Trochantellen weissgelb; Mittel- und Hinterhüften, sowie die Innenseite der Schienen rot. Hinterleib rot, Tergite hinten breit weisgelb gerandet. Bohrerklappe schwarz. Länge 10 mm.

♂. Kopf sehr dicht grob punktirt, Wangen etwas länger als die Mandibelbasis. Thorax wie beim ♀. Körper nicht so reich gelb gezeichnet wie beim ♀, aber noch stärker verziert. Die Augen ringsum breit gelb, daneben unterhalb den Fühlern zwei gelbe Längsstreifen, welche mit dem ganz gelben Clypeus verbunden sind. Mandibeln gelb, Palpen schwarz. Mesonotum wie beim ♀ gezeichnet. Metanotum schwarz, ober den Hüften mit gelber Makel. Propleuren vorn und vor den Flügeln, Mesopleuren

unter den Flügeln und Unterseits mit gelbem Fleck. Brust schwarz. Erstes Tergit schwarz mit gelbem Hinterrand, stark glänzend, wie eingestochen punktiert. 2—4. Tergit rot, 2. und 3. Tergit länger als breit, 4. und folgende Tergite quer, schwarz, hinten mit breiter weissgelber Querbände. Hüften schwarz, am Ende breit gelb, Beine sonst rot. Fühler länger als der Körper, oben schwarz, unten rostrot, Schaft unten gelb. — Länge 8 mm.

Lissonota insignita GR. ♂♀ — Bugacz (1923. VII. 20; SZILÁDY), Hortobágy (1924. VII. 4; SZILÁDY), Sopron (1924. VIII. 30; SZILÁDY).

Lissonota insignita GR. var. SZÉPL. ♂ (cum ramello). — Hortobágy (1924. VII. 4; SZILÁDY).

Lissonota irrigua THOMS. ♂ — Budapest: Gellérthege (1895. VI. 12; SZÉPLIGETI), Lipótmező (1899. VI. 4; SZÉPLIGETI), Svábhegy (1895. VI. 19; SZÉPLIGETI), Beszkéd-hegység: O.-Ruska (1884. VIII. 15; BIRÓ), Pápa (WACHSMANN, coll. SZÉPLIGETI), Semesnye (DADAY).

Lissonota maculata BRISCHKE ♀ — Budapest (1899. X. 22; PÁVEL).

A fejpaizson csak a csúcs vörös, a fej és a tor különben egészen fekete. A harmadik hátlemmez töszegélye közepén nagy fekete folttal, a negyedik szelvény hátulsó szöglete vöröses. A lábak vörösesek, csak a középső és hátulsó trochanterek fekete foltosak. A tojócső olyan hosszú mint a test. Az areola nem ívelt.

Clypeus nur am Ende rot, Kopf und Thorax sonst ganz schwarz. Basalbinde des dritten Tergits in der Mitte mit grossem schwarzen Fleck; Hinterwinkel des 4. Segments rötlich. Beine rot, nur mittlere und hintere Trochanteren schwarz gefleckt. Bohrer von Körperlänge. Areola nicht geschwungen.

Lissonota nigricoxis HAB. ♂ ? — Pálmátér (Békés vm., GYÖRFFY).

Lissonota parallela GR. ♂ — Bugacz (1924. VII. 15), Hortobágy (1924. VII. 4; SZILÁDY).

Lissonota rufitarsis SZÉPL. ♀ — Budapest: Gellérthege, Pápa (coll. SZÉPLIGETI).

Lissonota segmentator GR. ♂ — Kosd (1924. IX. 14; SZILÁDY).

Lissonota strigifrons SCHMIED. ♀ — Sopron (1924. VIII. 30; SZILÁDY).

Lissonota Sziládyi n. sp. — Őr-Szent-Miklós (1924. VI. 6; SZILÁDY).

A fej harántos, hátul erősen keskenyedő, a halánték keskeny, hátul szegélyezett, a pofák hosszabbak, mint a felső állkapcsok töve. A halánték és pofa kissé fénylő, finoman pontozott. A homlok lapos, durván pontozott, az arc élszerűen kiemelkedő, sűrűn finoman pontozott, a fejpaizstól gyengén elválasztott, oldalt mély fekete gödröcskével. A felső állkapcsok foga egyenlő hosszú. A mesonotum fényezett, de nem fénylő és elég sűrűn finoman pontozott. A paizsocska domború, finoman pontozott.

A metanotum ráncolt, fénytelen, hátulsó haránt- és oldallécekkel. A spiraculumok kicsinyek és kerek. A propleurákon nincsenek epomiák, a mesopleurák sűrűn durván pontozottak, fénytelenek, speculum-nélküliek, a közepén harántul rovátkolt varrattal. A mell elül lécszerűen szegélyezett, alul lapos hosszanti barázdával. A potroh hosszabb, mint a fej és a tor együttvéve, majdnem párhuzamos oldalakkal. Az első hátlemez majdnem kétszer oly hosszú, mint amilyen széles hátul, a második hátlemez hosszabb, mint széles, a harmadik és negyedik négyszögű, a következők harántosak. Az 1—3. hátlemez durván ráncoltan pontozott, az elsőn tögördöcske és glymmák vannak, a spiraculumok a közepe előtt elhelyezettek, nem bordásak, elül kissé keskenyedők. A hátulsó szelvények finoman ráncoltak és erősebben fehér szőrösök, mint az elülső szelvények. A csápok majdnem olyan hosszúak, mint a test, tőizük meglehetősen vastag, rézsútosan lemetszett és kimetszett; az első ostoríz másfélszer oly hosszú, mint a második íz, az összes ízek hosszabbak, mint szélesek, a végízek nem élesen elkülönítettek. A csápok tőize és anellusa alul sárga, a többi íz fekete. A szárnyak kevésbé homályosak, a stigma okkersárga, a radius nem homorú, az areola háromszögű és ülő, a discocubitalis ér nagyon gyengén megtört, ablakos, ramellus nélküli, a visszafutó ér az areola közepe mögött ered, hosszúkásan ablakos, a discoidalis sejt hátulsó szöglei derékszögűek, a nervus parallelus a brachialis sejt közepe alatt ered. A nervulus postfurcalis, a hátsó szárnyak abscessulája körülbelül kétszer oly hosszú, mint a visszafutó ér. A nervellus függőleges, közepe előtt megtört. A lábak karcsúak, a hátulsó sarkantyúk a metatarsus közepéig érnek, a karomíz olyan hosszú, mint a harmadik lábfejj. A karmok nem terjednek túl a pulvilluson, sörteszerűen fésűsek. Az állat fekete, sárga a szemek belső szegélye, a pofák, az arc, a fejpaizs, a felső állkapcsok (csúcsuk barnás), a tapogatók (ezek kissé vörösesek), a pronotum kampós foltja, mely a metanotum középső hosszanti foltjával összefügg, a paizsocska, a metanotum egy foltja a hátsó csípők fölött, a tegulák (inkább fehéresek), a szárnyak töve, vonalak a szárnyak alatt, a mesopleurák széles csikjai, az elülső és középső csípők és a hátulsó csípők felül, a trochanterek és a szelvények széles hátulsó szegélye. A lábak vörösek, a középső és hátulsó lábszárak belső oldala és a középső és hátulsó lábfejek feketék. A 2—4. hátlemez tövén félholdalakú vöröses-sárga folt van. — Hossza 7 mm.

Az állat *Lamachus*-ra emlékeztető, azonban fejpaizsa kimetszett, areolája nem nyeles és karmai sörteszerűen fésűsök.

Kopf quer, hinten stark verschmälert; Schläfen schmal, hinten gerandet; Wangen länger als die Mandibelbasis. Schläfen und Wangen glänzend, fein punktiert. Stirn flach, sehr grob punktiert, Gesicht kielartig

erhöht, dicht fein punktirt, vom Clypeus schwach getrennt, an den Seiten mit tiefen schwarzen Gruben. Mandibelzähne gleich lang. Mesonotum polirt, aber nicht glänzend, ziemlich dicht fein punktirt. Schildchen gewölbt, fein punktirt. Metanotum gerunzelt, matt, hinten mit Querleiste und Seitenleisten vorhanden. Spirakeln klein und rund. Propleuren ohne Epomien, Mesopleuren dicht grob punktirt, matt, ohne Speculum, in der Mitte mit quergekerbter Naht. Brust vorn leistenartig gerandet, unten mit flacher Längsfurche. Hinterleib länger als Kopf und Thorax zusammen, fast parallelseitig. Erstes Tergit mehr als doppelt so lang als hinten breit, zweites länger als breit, drittes und viertes quadratisch, die folgenden quer. 1—3 Tergit grob runzlig sculptirt, das erste mit flacher Basalgrube und Glymmen, Spirakeln vor der Mitte, ungekielt, vorn wenig verschmälert. Hintere Segmente feiner gerunzelt und stärker weiss behaart als die Vorderen. Fühler fast von Körperlänge, Schaft ziemlich dick, schief abgestutzt, ausgeschnitten; erstes Geisselglied anderthalbmahl so lang als das zweite, sämtliche Glieder länger als breit, die Endglieder nicht stark abgesetzt. Fühlerschaft und Anellus unten gelb, die übrigen Glieder schwarz. Flügel wenig getrübt, Stigma ockergelb, Radius nicht geschweift, Areola dreieckig, sitzend, Discocubitalader sehr schwach gebrochen, fenestirt, ohne Ramellus, Rücklaufende Ader hinter der Mitte der Areola inserirt, lang fenestirt, Hinterwinkel der Discoidalzelle rechtwinklig, Nervus parallelus unter der Mitte der Brachialzelle entspringend. Nervulus postfurcal, Abscessula der Hinterflügel beiläufig doppelt so lang als der Rücklaufende Nerv. Nervellus vertical, unter der Mitte gebrochen. Beine schlank, hintere Sporen bis zur Mitte des Metatarsus reichend, Klauenglied so lang als das dritte Tarsenglied, Klauen den Pulvillus nicht überragend, borstenförmig gekämmt. Schwarz; gelb sind: der innere Augenrand, die Wangen, das Gesicht, der Clypeus, die Mandibeln (Spitze gebräunt), die Palpen (diese etwas rötlich), Hackenfleck des Pronotums, welcher mit dem Längsfleck des Mesonotums verbunden ist, Schildchen, ein Fleck am Metanotum ober den Hinterhüften, Tegulae (mehr weiss), Flügelbasis, Linien unter den Flügeln, breite Striemen an den Mesopleuren, Vorder- und Mittelhüften, Hinterhüften oben, Trochanteren und breite Binden am Hinterrand der Segmente. Beine rot, Mittel- und Hinterschienen innen, sowie die Mittel- und Hintertarsen schwarz. An der Basis des 2—4. Tergits ausserdem noch ein halbmondförmiger rotgelber Fleck. — Länge 7 mm.

Dieses besondere Tier hat eine Ähnlichkeit mit *Lamachus*, besitzt aber ausgerandeten Clypeus, nicht gestielte Areola und borstenförmig gekämmte Klauen.

Lissonota versicolor HOLMGR. — Szováta (CSIKI).

Xylonomus praecatorius L. — Hungaria (e cortice Quercus; 1921. I.)

- Aphanoroptrum ruficorne* GR. ♀ — Diakovár (BIRÓ), Jablanica.
Phaenolobus fulvicornis GR. ♂ — Rád (1924. V. 30; SZILÁDY), Szekszárd (1884. V. 29; BIRÓ).
Acoenitus dubitator Pz. ♂♀ — Rád (1924. V. 30; SZILÁDY), Czin-kota (1922. V. 20; UJHELYI), Turkestan: Ala Tau.
Collyria puncticeps THOMS. ♀ — Rád (1924. V. 30; SZILÁDY).

Ophionini.

- Enicospilus repentinus* HOLMGR. — Halas (1924. VI. 12), Kosd (1923. IX. 14; SZILÁDY).
Ophion impressus THBG. (*ventricosus* GR.) — Budapest: Kamaraerdő (1921. V. 20; SZILÁDY).
Ophion luteus L. — Rád (1924. V. 30; SZILÁDY).
Eremotylus marginatus GR. ♂ — Budapest (1921. V. 20; SZILÁDY).
Nototrachys foliator F. — Sződ (1922. VIII. 21—23; BIRÓ), Bugacz (1924. VII. 15; SZILÁDY).
Heteropelma calcator W. — Dicső-Szent-Márton (CSIKI).
Aphanistes ruficornis GR. — Vác: Nagyszál (1924. V. 30; SZILÁDY).
Barylypa uniguttata GR. ♂ ♀ — Budapest (1908. IV. 15; BIRÓ), Budafok (1920. VI., SZILÁDY).
Agrypon tenuitarsum GR. var. **rufipes** nov. var. ♂ — Dicső-Szent-Márton (CSIKI).
A törzsfajtól abban különbözik, hogy a lábak, a csípők, trochanterek és a hátulsó lábszár csücsa kivételével, vörösek.
Weicht von der Stammart durch rote Beine, mit Ausnahme der Hüften, Trochanteren und der Spitze der Hinterschienen, ab.
Campoplex oxyacanthae BOIE — Budapest: Hübösvölgy (1908. V. 19; BIRÓ).
Campoplex terebrator FÖRST. ♀ — Budapest: Kamaraerdő 1921. V. 30; SZILÁDY).
Sagaritis femoralis GR. ♂ — Vác: Nagyszál (1921. IX; SZILÁDY).
Sagaritis varians THOMS. ♂ — Dicső-Szent-Márton (CSIKI).
Cymodusa cruentata GR. f. **frisiaca** HAB. ♀ — Sződ (1922. VIII. 21; BIRÓ).
Casitaria claviventris HLMGR. ♀ — Sződ (1922. VIII. 21; BIRÓ).
Casitaria orbitalis GR. ♂ — Kis-Pöse (1913; MÉHELY).
Trophocampa mesozosta GR. ♀ — Dicső-Szent-Márton (CSIKI).
Trophocampa mesozosta GR. var. **nigrata** nov. var. ♀ — Hortobágy (1924. VII. 4; SZILÁDY).

A metathorax majdnem teljesen ablakos, az area supernomedia elül majdnem félköralakúan határolt, hátul záróléc nélkül, a közepe előtt

rövid costulával, az area petiolaris nem mélyített, lécekkel határolt, erősen ráncolt, a mell oldalai vonalkázottak, speculum nélküliek. A csápok töize fekete, a stigma sötét, csak a 2. és 3. hátlemez hátul elmosódottan vöröses. A hátulsó lábszár töve keskenyen fehér, azután fekete, fehéren gyűrűzött, csúcsa fekete, belső oldalán vörös. Lehetséges, hogy új faj.

Metathorax fast ganz gefeldert, area supernomedia vorn halbkreisförmig begrenzt, hinten ohne Schlussleiste, vor der Mitte mit kurzer Costula, Area petiolaris nicht vertieft, mit Leisten begrenzt, stark runzlig sculptirt, Brustseiten gestreift, ohne Speculum. Schaft schwarz, Stigma dunkel. Hinterer Teil des 2. und 3. Tergits verschwommen rötlich. Basis der Hinterschienen schmal weiss, diese dann schwarz, weiss geringelt, Spitze schwarz, Innenseite rot. Möglich, dass es eine neue Art ist

Nepiesta subclavata THOMS. var. ♂ — Ünökő (1903. VII. 17; CSIKI).

A második hátlemez hátul szélesen, a harmadik egészen, a negyedik tövén vörös. A radius csúcsrésze másfélszer olyan hosszú, mint a törésze.

Zweites Tergit hinten breit, drittes ganz, viertes an der Basis rot. Endabschnitt des Radius anderthalbmal so lang als der Basalabschnitt.

Zaporus dorsalis GR. var. ♂ — Kopács (1881. VIII. 12; BIRÓ).

Az 1—5. szelvény egészen vörös, egyébként olyan, mint a törzsfaj. Segment 1—5. ganz rot, sonst wie die typische Form.

Diectes apostata GR. ♂ — O.-Sebeshely (1913. VII. 3; BIRÓ).

Diectes exareolatus RATZB. ♂ — Dicső-Szent-Márton (CSIKI).

Eulimneria albida THOMS. ♀ — Budapest: Hűvösvölgy (1916. IV. 12; BIRÓ).

Eulemneria geniculata GR. ♂ — Bugacz (1923. VII. 20; SZILÁDY).

Pyracmon fumipennis ZETT. ♂ — Kis-Pöse (MÉHELY).

Pyracmon hungaricus n. sp. ♂♀ — Budapest (PONGRÁCZ).

A *P. xoridoideus* STROBL-hoz hasonló, de úgy ettől, mint a többi *Pyracmon*-fajtól abban különbözik, hogy a ♀ tojócsöve nagyon hosszú és a ♂ másképp színezett.

♀. A fej köbös, hátul majdnem egyenesen lemetsett, gyengén szegélyezett, a szemek mögött nem kiszélesedő, nagyon finoman és sűrűn ráncolt vagy bőrszerűen ráncolt és csak erős nagyítás mellett láthatóan pontozott, teljesen fénytelen. A felső állkapocs alsó foga nagyobb, a fejpaizs lapos, az arctól el nem különített, elülső széle ívelt, korongja nem pontozott, fénytelen, gödröcskéi nehezen láthatók. Az arc lapos, fénytelen, bőrszerűen ráncolt és kissé erősebben pontozott, mint a fej többi része. A pofák a felső állkapocsok tövénél nem hosszabbak. A fejtető olyan hosszú, mint a szem harántátmérője. A mellékszem belső szegélye keskeny gödöröszerűen bemélyedt. A mesonotum nagyon

finoman, bőrszerűen ráncolt, finoman és sűrűn pontozott, fénytelen. A paizsocska kevésbé kiemelkedő és nem oly sűrűn pontozott, mint a mesonotum. A metathorax gyengén ráncosozatos és erőteljesebben ráncolt mint a mesonotum. Az area superomedia az area petiolaris-sal egybeolvadt, a costula csak az oldallécek közepéig terjed, utóbbiak erősen kifejlődtek. A spiraculumok aprók, hosszúkas tojásformák. Speculum kicsiny, erősen fénylő, fényezett, alsó részében csak erős nagyítás mellett látható vonalkázottsággal. A potroh elülső része fénytelen, bőrszerűen ráncolt, a hátulsó hátlemezek fénylők. Az első hátlemez kétszer vagy két és félszer oly hosszú, mint amilyen széles hátul, tövén gödröcskével, a postpetiolus jól láthatóan elkülönített, hosszabb mint széles. A második hátlemez kissé hosszabb mint széles, a harmadik négyszögű, a következők harántosak. A tojócső hosszabb, mint a potroh. A szárnyak majdnem átlátszók. Az areola ötoldalú, erősen összetartó oldalerekkel, a visszafutó eret a hátulsó szöglete előtt veszi fel. A radius a végén kissé befelé öblös. A discocubitalis ér megtört, kis ramellussal, a discoidális sejt külső szöglete derékszögű, a nervus parallelus a brachialis sejt közepéből ered. A nervulus rézsütös, interstitialis, a nervellus gyengén antefurcalis. a közepe előtt megtört. A stigma rozsdabarna, feketén szegélyezett. Fekete, szürkén szőrös, a tapogatók, a felső állkapcsok (sötétbarna csücsuk kivételével) és a szárnyak töve sárga. A csípők és a hátulsó lábfej fekete, a lábak különben vörösek. A tegulák világos szürkésbarnák, a csápok feketék. Hossza 9 mm, a tojócső 5 mm.

♂ A metathorax mezőcskéi elmosódottak, a mesonotum nem oly erősen pontozott. Az arc, a pofák, a felső állkapcsok (a csücs kivételével), a csáptő alul, a prothorax alul, az elülső és középső csípők és tomporok citromsárgák. Az elülső és középső lábak, a hátulsó tompor alsó része, a hátulsó combok és lábszárak vörösek, a hátulsó csípők felül, a hátulsó lábszár csücsa és a hátulsó tompor fekete. A tegulák fehérek. Hossza 9 mm. Egyébként olyan, mint a ♀.

P. xoridoideus STROBL sehr ähnlich, aber von diesem, wie von allen übrigen *Pyraemon*-Arten durch den sehr langen Bohrer des ♀ und andere Färbung des ♂ verschieden.

♀. Kopf kubisch, hinten fast gerade abgestutzt, schwach gerandet, hinter den Augen nicht erweitert, sehr fein und dicht gerunzelt oder chagriniert und nur bei starker Vergrößerung wahrnehmbar punktirt, ganz matt. Unterer Mandibelzahn grösser; Clypeus flach, vom Gesicht getrennt, Vorderrand bogenförmig, Scheibe nicht punktirt, Grübchen schwer zu erkennen. Gesicht flach, matt, mit chagriniertem Untergrund und etwas kräftiger punktirt als an den übrigen Teilen des Kopfes. Wangen nicht länger als die Mandibelbasis. Scheitel so lang wie der Querdurchmesser

der Augen. Innerer Rand der Nebenaugen schmal grubenförmig eingedrückt. Mesonotum sehr fein chagriniert, fein und dicht punktirt, matt. Schildchen wenig erhaben, weniger dicht punktirt als das Mesonotum. Metathorax schwach gefeldert und stärker gerunzelt als das Mesonotum. Area supero-media und petiolaris verschmolzen, die Costula erreicht nur die Mitte der stark entwickelten Seitenleisten. Spirakeln klein, länglich oval. Speculum klein, stark glänzend, polirt, nur am unteren Teil mit bei starker Vergrößerung wahrnehmbarer Streifung. Hinterleib vorn matt, chagriniert, hintere Tergite glänzend. Erstes Tergit doppelt oder zweieinhalbmal so lang als hinten breit, an der Basis mit Grube, Postpetiolus deutlich abgesetzt, länger als breit. Zweites Tergit länger als breit, drittes quadratisch, die folgenden quer. Bohrer länger als der Hinterleib. Flügel fast hyalin. Areola fünfseitig, mit stark konvergierenden Seitennerven, den rücklaufenden Nerv vor den Endwinkel aufnehmend. Radius am Ende innen etwas geschweift. Discocubitalader gebrochen, mit kleinem Ramellus, äusserer Winkel der Discoidalzelle rechtwinkelig, Nervus parallelus in der Mitte der Brachialzelle entspringend. Nervulus schief, interstitial, Nervellus schwach antefurcal, unter der Mitte gebrochen. Stigma rostbraun, schwarz begrenzt. Das Tier ist schwarz, grau behaart; Palpen, Mandibeln (Spitze dunkelbraun) und Flügelbasis hellgelb; Hüften und Hintertarsen schwarz, Beine sonst rot; Tegulae hell graubraun. Fühler ganz schwarz. Länge 9 mm, Bohrer 5 mm.

♂ Felderung des Metathorax stark verwischt; Mesonotum nicht so dicht punktirt. Gesicht, Wangen, Unterseite des Fühlerschaftes, Mandibeln (mit Ausnahme der Spitze), Unterseite des Prothorax, Vorder- und Mittelhüften sowie deren Trochanteren zitronengelb. Vorder- und Mittelbeine, Unterseite der hinteren Trochanteren, Hinterschenkel und Hinterschienen rot, Hinterhüften oben, Spitze der Hinterschienen und hintere Trochanteren schwarz; Tegulae weiss. Länge 9 mm. Sonst wie das ♀.

Nemeritis canescens GR. ♀ — Budapest (1922. IX. 15; BIRÓ.)

Nemeritis macrocentrus GR. ♀ — Budapest (ex *Ephestia Kühneella*).

Angitia fenestralis HOLMGR. ♀ — Gerebenc (CSIKI.)

Angitia gibbula BRISCHKE ♀ — Szöd (1922. VIII. 23; BIRÓ.)

Angitia monospila THOMS. ♀ — Vác: Nagyszál (1921. IX; SZILÁDY.)

Angitia puncticeps THOMS. ♀ — Szöd (1922. VIII. 23; BIRÓ.)

Angitia trochanterata THOMS. — Bugac (1924. VII. 15; SZILÁDY.)

Anilastus dolosus GR. ♀ — Rád (1924. V. 30; SZILÁDY.)

Anilastus horticola GR. ♂ — Bugac (1924. VII. 15; SZILÁDY.)

Anilastus notatus GR. ♀ — Eger: Eged-hegy (1924. VIII. 22; SZILÁDY), Pokorágy (1915, SZABÓ-PATAY.)

Holocremnus hyalinatus HOLMGR. ♂ — Szöd (1922. VIII. 23; BIRÓ.)

- Opheltes glaucopterus* L. ♂ — Budafok (1920. VI; SZILÁDY.)
Parabatus cristatus THOMS. ♂ — Budafok (1924. IX; SZILÁDY.)
Paniscus fuscicornis HOLNGR. (*opaculus* THOMS.) — Sződ (1922. VIII. 21; BIRÓ), Bölske (1922. VII; ÉHÍK).
Paniscus ocellaris THOMS ♀ — Pityer (Sopron vm., 1924. VIII. 28; SZILÁDY).
Exetastes cinctus RATZB. ♀ — Dicső-Szent-Márton (CSIKI).
Exetastes gracilicornis GR. ♀ — Budaörs (1903. VIII. 18; BARTKÓ).
Exetastes femorator DESV. ♀ — Őr-Szent-Miklós (1924. VI. 6; SZILÁDY.)
Exetastes puberulus SZÉPL. ♂ — Királyhegy (1914. VII. 16; SZABÓ PATAY.)

Banchus moniliatus GR. ♂ — Ditró (1912. VII. 20; CSIKI.)

Astiphromma buccatum THOMS. ♀ — Kecskemét (1890. V. 27; BIRÓ.)

Egy ♀, melyet ehhez a fajhoz sorolok. A fej meglehetősen duzzadt, hátrafelé nem keskenyedő, hátulsó szögletei kerekítettek, a halánték széles, a pofák kissé rövidebbek, mint a felső állkapcsok töve, a homlok és az arc lapos, durván ráncolt; a fejpaizs az arctól nincsen elkülönítve, elül kerekített, az alsó állkapocs alsó foga hosszabb. A mesonotum sűrűn finoman pontozott, notauli nélküli, a paizsocska kissé domború, lécek nélküli, a metathorax finoman rácozatos. Az area superomedia előre felé kiszélesedett, szögletesen megtört elülső záróléccel, sokkal hosszabb mint széles, costula a közepe előtt. Az area petiolaris rövid, elül félkör alakúan határolt. A spiraculumok nagyon kicsinyek és kerek. A potroh bunkóalakú, nem hosszabb mint a fej és a tor együttvéve. Az első hátlemez kissé hajlott, hátrafelé kissé kiszélesedő, a postpetiolus nem élesen elkülönített, több mint háromszor olyan hosszú, mint széles, fénylő. A postpetiolus a középben benyomott, oldalt léccel, a légzőnyílások a középben elhelyezettek. A második hátlemez hátrafelé erősen kiszélesedő, nem hosszabb mint hátul széles, a légzőnyílások a közepe előtt állók, a harmadik hátlemez hátrafelé kissé keskenyedő, rövidebb mint amilyen széles hátul, a következők erősen harántosak, oldalt összenyomottak. Az utolsó haslemez túlterjed a potroh végén. A tojócső meglehetősen vastag, olyan hosszú mint az első hátlemez. A csápok hosszúak, a test hosszával egyenlőek, az utolsó íz élesen elkülönítettek, tőíz és pedicellus nélkül 27-izese, a tőíz hosszúkás tojásforma, rézsútosan lemetezett. A csápostor alul barna, felül fekete. A szárnyak olyan hosszúak mint a test, átlátszók. A stigma széles, világos, a radius kissé a közepe mögött ered, egyenletesen görbült (nem megtört), második szakasza majdnem kétszer oly hosszú mint az első. A tőér egyenletesen hajlott, meglehetősen meredeken álló. Az areola rombuszforma, ülő. A discocubitalis ér erősen ívelt, a második

visszafutó ér az areola közepén ered, hosszúkásan ablakos, a discoidális sejt hátulsó szöglete derékszögű. A nervulus majdnem interstitialis, a nervus parallelus a brachialis sejt közepén ered. A hátulsó szárny abscissulája majdnem kétszer oly hosszú mint a visszafutó ér. A nervulus függőleges, nem megtört. A lábak rendesek, a sarkantyúk nagyon rövidek, a karmok rövidek, erősen és sűrűn fésűsek. Fekete, a felső állkapcsok (csúcsuk kivételével), a tapogatók, a postpetiolus csúcsa keskenyen, a második hátlemez oldal- és hátulsó szegélye, a következő hátlemezek egészen és a lábak (a csípők és a tomporok töve kivételével) sárgászörösek. A tojócső fekete. Hossza 4·5 mm, a tojócső 1·5 mm.

Ez a faj eddig csak Svédországból, a ♀ pedig ismeretlen volt.

Ein ♀, welches ich zu dieser Art stelle. Kopf ziemlich aufgetrieben, nach hinten nicht verschmälert, Hinterecken gerundet. Schläfen breit, Wangen etwas kürzer als die Basis der Mandibeln. Stirn und Gesicht flach, grob runzlig punktirt. Clypeus vom Gesicht nicht getrennt, vorn abgerundet. Untere Mandibelzähne länger. Mesonotum dicht fein punktirt, ohne Notaulen, Schildchen etwas gewölbt, ohne Leisten. Metathorax vollständig aber fein gefeldert. Area superomedia nach vorn erweitert, mit winklig gebrochener vorderer Schlussleiste, viel länger als breit; Costula vor der Mitte. Area petiolaris kurz, vorn halbkreisförmig begrenzt. Spirakeln sehr klein und rund. Hinterleib keulenförmig, nicht länger als Kopf und Thorax zusammen. Erstes Tergit ein wenig gebogen, nach hinten wenig erweitert, Postpetiolus nicht scharf abgegrenzt, mehr als dreimal so lang als hinten breit, in der Mitte eingedrückt, mit Seitenleisten, glänzend, nicht sculptirt, Luftlöcher in der Mitte stehend. Zweites Tergit nach hinten stark erweitert, nicht länger als hinten breit, die folgenden Tergite stark quer, seitlich zusammengedrückt, das letzte das Hinterleibsende überragend. Bohrer ziemlich dick, so lang wie das erste Tergit. Fühler schlank, so lang wie der Körper, 27-gliedrig (ohne Schaft und Pedicellus), die Glieder des Enddrittels stark abgesetzt, Schaft länglich eiförmig, schief abgestutzt; Fühlergeißel schwarz, unten braun, ihr erstes Glied anderthalbmal so lang als das zweite Glied. Flügel so lang wie der Körper, hyalin, Stigma breit, hell, Radius etwas hinter der Mitte entspringend, gleichmässig gebogen (nicht gebrochen), dessen zweiter Abschnitt fast doppelt so lang als der erste. Basalader gleichmässig gebogen, ziemlich steil stehend. Areola rhombisch, sitzend. Discocubitalader stark bogenförmig, zweite rücklaufende Ader in der Mitte der Areola entspringend, lang fenestirt. Hintere Winkel der Discoidalzelle rechtwinklig. Nervulus fast interstitial, vertical nicht gebrochen, Nervus parallelus in der Mitte der Brachialzelle entspringend; Abscissula des Hinterflügels doppelt so lang als der Rücklaufende Nerv. Beine regelmässig, Sporen sehr kurz, Klauen

klein, stark und dicht gekämmt. Schwarz, die Mandibeln (mit Ausnahme der Spitze), Palpen, schmale Spitze des Postpetiolus, Seiten- und Hinterrand des zweiten Tergits, die folgenden Segmente ganz und die Beine (mit Ausnahme der Hüften und Basis der Trochanteren) gelbrot, Bohrer schwarz. Länge 4·5 mm, Bohrer 1·5 mm.

Das ♀ dieser bisher nur aus Schweden bekannten Art war noch unbekannt.

Astiphromma dorsale HOLMGR. ♂ ♀ — Rima-Szombat (1915. VIII. 31; SZABÓ-PATAY).

Astiphromma scutellatum HOLMGR. — Kecskemét (1891. V. 20; BÍRÓ). — A mell oldalai egészen feketék, a scutellum vége vörös, egyébként egyezik a törzsfajjal. — Die Seiten der Brust ganz schwarz, Spitze des Scutellums rot, sonst so wie die Stammform.

Mesochorus brevicollis THOMS. ♀ — Szöd (1922. VIII. 26; BÍRÓ).

Pristomerus pallidus THOMS. ♀ — Zengg (1900. VII; PÁVEL).

Cratophion gravipes THOMS. ♂ — Kosd (1923. IX. 14; SZILÁDY).

Leptopygus harpurus SCHRANK. ♂ — Szöd (1922. VIII. 26; BÍRÓ).

Holomeristus tenuicinctus FÖRST. — Pokorágy (1915. VIII. 20; SZABÓ-PATAY).

Proclitus grandis FÖRST. ♀ — Vác: Nagyszál (1921. IX; SZILÁDY).

Proclitus macrocerus FÖRST. ♀ — Vác: Nagyszál (1921. IX; SZILÁDY).

Tryphonini.

Acrotomus sexcinctus GR. ♂ — Budapest.

Acrotomus succinctus GR. — Gyón (1906. X. 26; KERTÉSZ), BÍRÓ), Sziget-Szent-Miklós (1911. X. 10; BÍRÓ).

Anisoctenion alacer GR. ♀ — Sziget-Szent-Miklós (1912. X. 12; BÍRÓ), Dicső-Szent-Márton (CSIKI).

Exyston cinctulus GR. — Preszáka (CSIKI).

Exyston carinatus THOMS. — Pilis-Maróth (BARTKÓ).

Diaborus lituratoriüs L. ♂ — Gömörvég (1921. IX. 3; SZABÓ-PATAY).

Diaborus nigrifrons THOMS. ♀ — Pilis (FRIVALDSZKY).

A fej duzzadt, hátul nem keskenyedő, hátulsó szögletei kerekítettek, a fejtetőn finom harántléccel, homlok éles csápögödörrel, az arc kevésbé duzzadt, a fejpaizs erősen duzzadt, az arctól félkör alakúan elkülönített, elül összehúzódott és egyenesen lemetezett. A pofák szélesek, sokkal rövidebbek mint a felső állkapcsok töve. A felső állkapcsok erőteljesek, két egyenlő hosszú foggal. A mesothoraxon a notaulik rövidek és sekélyek, a paizsocska barázdája széles és mély, nem rovátkolt, paizsocska magasan kiemelkedő, hátul kerekített és oldalt lécebe kifutó. A metathorax rövid,

hátul meredeken lefutó, teljesen sejtszerű felülettel. Az area superomedia hosszabb mint széles, lécei előrefelé összetartók, az area basalistól alig elkülönített. A costula gyengén kifejlődött, csak a töve jelzett. A hátulsó harántléc jól kifejlődött, az area petiolaris nem osztott, a spirakulumok kicsinyek és alakjuk kerek. Az első hátlemez hosszabb mint amilyen széles hátul, majdnem a közepéig lécelt, elül összehúzódott, de szélesen ülő. A következő hátlemezek fokozatosan szélesbedők. A második hátlemezen a SCHMIEDEKNECHT által nemi bélyegnek feltüntetett bemélyedt rézsutos barázdák nem láthatók. Az összes haslemezeken élecske látható. A glutiniák sűrűn szőrösek. A csápok majdnem testhosszúságúak, fonálformák, rövid, oldalt nem kikanyarított kúpalakú tőizzel, az első ostoríz másfélszer olyan hosszú mint a második íz. A csípők meglehetősen nagyok, a tomporok hosszabbak mint amilyen szélesek, a hátulsó lábszár sarkantyú nélküli, a karmok hosszúak és sűrűn fésűsek. A fej és a tor finoman pontozott, a mesopleurákon a szárnyak töve alatt fénylő és nem élesen határolt speculummal. A potroh fénylő, finoman ráncolt. A test felülete finoman szőrös. A szárnyak világosak, kis háromszögű areolával. A radius vége egyenes, a nervulus postfurcalis, a discocubitalis ér egyenletesen hajlott, ramellus nélküli, a visszafutó ér intersitiális, a párhuzamos ér a brachialis sejt közepéből ered, a nervellus antefurcalis, a közepe előtt megtört. Fekete, a csápostor és a stigma sötét barnássárga, a csáp tőize alul világos barnássárga, a fejpaizs és az alsó állkapcsok (a csúcs kivételével) az elülső és középső csípők, a tomporok, az elülső és középső combok és lábszárak, a lábfejzék, a tegulák, a második hátlemez keskeny hátulsó szegélye és a haslemezek fehérek, a paizsocska csucsának kifutó oldallécei, a paizsvég, a hátulsó csípők és combok és a hátulsó lábszárak töve szélesen vörös. Hossza 5.5 mm.

THOMSON leírása rövid és nem kielégítő.

Kopf aufgetrieben, hinten nicht verengt, Hinterecken abgerundet, Occiput mit feiner Querleiste, Stirn mit tiefer Fühlergrube, Gesicht wenig aufgetrieben, vom Clypeus halbkreisförmig getrennt, dieser stark aufgetrieben, vorn zusammengezogen und gerade abgestutzt. Wangen breit, viel kürzer als die Basis der Mandibeln, diese kräftig, mit zwei gleichlangen Zähnen. Notaulen des Mesothorax kurz und seicht, Furche des Schildchens breit und tief, nicht crenuliert, Schildchen hoch erhaben, hinten abgerundet, seitlich in eine Leiste auslaufend. Metathorax kurz, hinten steil abfallend, vollständig gefeldert. Area superomedia mit nach vorn convergirenden Leisten, länger als breit, von der Area basalis schwach getrennt. Costula sehr schwach, nur deren Basis angedeutet, hintere Querleiste stark entwickelt. Area petiolaris nicht geteilt; Spirakeln klein und rund. Erstes Tergit länger als hinten breit, fast bis zur Mitte mit

Leiste, vorn zusammengezogen, aber doch breit sitzend. Die folgenden Tergite zunehmend quer, am zweiten Tergit sind die von SCHMIEDEKNECHT als Gattungsscharaktere angegebenen eingedrückten schrägen Furchen nicht sichtbar. Alle Sternite gekielt. Glutinen dicht behaart. Fühler von Körperlänge, fadenförmig, Schaft kurz, becherförmig, an den Seiten nicht ausgeschnitten. Erstes Geisselglied anderthalbmal so lang als das zweite Glied. Hüften ziemlich gross, Trochanteren länger als breit, Hinterschienen ohne Sporen, Klauen lang und dicht gekämmt. Kopf und Thorax fein punktirt, Mesopleuren unter der Flügelbasis mit glänzendem, schwach abgegrenztem Speculum. Hinterleib fein gerunzelt, glänzend. Körper fein behaart. Flügel hell, mit kleiner dreieckiger Areola. Radius am Ende gerade, Nervulus postfurcal, Discocubitalader gleichmässig gekrümmt, ohne Ramellus, Rücklaufender Nerv interstitial, Paralleler Nerv der Mitte der Brachialzelle entspringend, Nervellus antefurcal, tief unter der Mitte gebrochen. Schwarz, Fühlergeissel und Stigma dunkel braungelb, Schaft unten hell braungelb, Clypeus und Maxillen (mit Ausnahme der Spitze), Vorder- und Mittelhüften, Trochanteren, Vorder- und Mittelschenkel und Schienen, Tarsen, Tegulae, schmaler Hinterrand des zweiten Tergits und Sternite weiss; Schildchen und auslaufende Leisten der Spitze, Hinterschildchen, Hinterhüften, Hinterschenkel und breite Basis der Hinterschienen rot. Länge 5.5 mm.

THOMSON'S Beschreibung ist sehr kurz und nicht ausreichend.

Cteniscus punctipes THOMS. ♀ — Dicső-Szent-Márton (CSIKI).

A fej harántos, hátul kevésbé keskenyedő, széles halántékkal, a homlok lapos. A csápögödör úgy mint a *Tryphon*-nemnél oldalt léccel határolt. Az arc harántos, közepén gyengén kiemelkedő, a fejpaizs az arctól elkülönített, elül szegélyezett, nagy oldalgödröcskével. A pofák olyan hosszúak mint a felső állkapocs töve, utóbbi fogai egyforma hosszúak. A fej fényezett, hátul nagyon finoman, az arc sűrűbben pontozott. A mesonotum magasan domború, elül meredeken lejtős, jól kifejlődött notaulikkal. A paizsocska erősen kiemelkedő. A metathorax erősen mezőcskézett, az area superomedia és basalis egybeolvadtak, párvonalas szélűek, a costula a közepe előtt van. Az area petiolaris az area coxalis-tól elkülönített. A spirakulumok kicsinyek és kerek. Az epicnemiák hosszúak, a mesopleurák fénylők. Az első hátlemez majdnem kétszer olyan hosszú mint amilyen széles hátul, mély gödröcskével a tövében, mely hátrafelé két erősen kifejlődött bordával majdnem a végéig terjed. A glymmák mélyek, a következő hátlemezek harántosak, fénylők és hátulsó felük vörös. A pofák sárgák, a tegulák és a szárnyak töve fehér. A csápok majdnem hosszabbak mint a test, sertealakúak.

Kopf quer, hinten wenig verschmälert, Schläfen breit, Stirn flach.

Fühlerfurche wie bei *Tryphon* an den Seiten mit Leisten. Gesicht quer, in der Mitte wenig erhoben. Clypeus vom Gesicht getrennt, vorn gerandet, mit grossen Seitengruben. Wangen so lang wie die Basis der Mandibeln, deren Zähne gleich lang sind. Kopf polirt, hinten sehr fein, das Gesicht etwas dichter punktirt. Mesonotum hochgewölbt, vorn steil abfallend, mit deutlichen Notaulen. Metathorax stark gefeldert, Area superomedia und basalis verschmolzen, parallelseitig, Costula vor der Mitte. Area petiolaris und coxalis getrennt. Spirakeln sehr klein und rund. Epicnemien lang. Mesopleuren glänzend. Erstes Tergit doppelt so lang als hinten breit, vorn mit tiefer Basalgrube, welche nach hinten in zwei starken Kielen fast bis zum Ende ausläuft. Glymmen tief; die folgenden Tergite quer, glänzend, hintere Hälfte rot, Wangen gelb, Tegulae und Wurzel der Flügel weiss. Fühler fast länger als der Körper, borstenförmig.

Dyspetes praerogator L. — Radna-Borberek (CSIKI); Italia: Genova (BIRÓ).

Cosmoconus elongator F. — Tihucza (PÁVEL), Vulkán (CSIKI).

Cosmoconus ceratophorus THOMS. — Vulkán (CSIKI).

Symboethus heliophilus GR. — Kis-Pöse (MÉHELY), Herkulesfürdő (PÁVEL).

Coeloconus brachyacanthus GR. ♂ — Rád (1924. V. 30; (SZILÁDY).

Psilosage ephippium HOLMGR. — Budapest (1907, BIRÓ).

Tryphon brunneiventris GR. var. *connectens* ROMAN — Herkulesfürdő (PÁVEL).

Tryphon erythrogaster THOMS. — Budafok (UJHELYI).

Tryphon incestus HOLMGR. — Rád (1924. V. 30; SZILÁDY).

Tryphon rutilator L. — Budafok (1903. VI. 21; BARTKÓ), Cinkota (1903. V. 17; BARTKÓ), Sziget-Szent-Miklós (1912. V. 3; BIRÓ), Pilis-Maróth (BARTKÓ), Rád (1924. V. 30; SZILÁDY), Kovácspatak (1912. V. 16; BIRÓ), Kecskemét (1889. V. 12, 17; BIRÓ), Pöstyén, Bártfa (1885. VI. 6; BIRÓ), Radna-Borberek (1903. VII; CSIKI), Dicső-Szent-Márton (CSIKI), Lotrora-völgy és Girkó (CSIKI), Vulkán (CSIKI), Herkulesfürdő (PÁVEL), Orsova (1895. VII; PÁVEL), Kazán-szoros (1895, PÁVEL).

Tryphon signator GR. — Budapest (PONGRÁCZ), Hortobágy: Óhát (1924. V. 16; SZILÁDY).

Tryphon vulgaris HOLMGR. — Budafok (UJHELYI), Lotrora-völgy (CSIKI).

Boethus thoracicus GR. ♂ — Zengg (1905. VI. 16; BIRÓ); Syria.

Polyblastus Horváthi n. sp. ♀ — Kecskemét (1889. V. 12; BIRÓ).

A fej nagy, duzzadt, hátrafelé nem keskenyedő, erősen és durván pontozott, eléggé fénylő; a halánték széles, a pofák a felső állkapocs tövé-nél rövidebbek, a homlok lapos, az arc harántos, erősen és durván ráncolt,

a csápok előtt gyenge élecskével. A fejpaizsot barázda választja el az arctól, a felső állkapocs felső foga hosszabb mint az alsó fog. A propleurák epomiái elmosódottak. A mesonotum sűrűn ráncolva pontozott, kissé fénylő, parapsidák nélküli. A paizsocska kissé kiemelkedő, hátul a közepéig szegélyezett, szétszórtan pontozott. A metathorax rövid, hátul meredeken lejtős, erősen mezőcskézett. A lélekzönyílások aprók és kerekék. A mesopleurák erősen ráncolva pontozottak, fénylő spirákulumokkal. A potroh rövid tojásforma, az első hátlemez nem hosszabb, mint amilyen széles hátul, erősen ráncolva pontozott, közepéig erős élszerű bordával. A következő hátlemezek harántosak és ép olyan erősen ráncolva pontozottak. A tojócső olyan hosszú, mint az első szelvény. Az utolsó haslemez rövid, ekevas alakjában előreálló. A csápok vörösek, a testnél rövidebbek, 32-ízesek, a tőíz vastag, tojásalakú, az első ostoriz hosszabb mint a második íz. A szárnyak kissé homályosak, a tőér majdnem függőleges, A szárnyjegy barna fehér tővel, a radiális sejt rövid. Az areola hiányzik, az areoláris ér hosszabb mint a visszafutó ér beiktatásának helye. Az erősen megtört discoidális ér párhuzamosan fut a tőérrel, a nervulus rézsútos és postfurcalis, a nervus parallelus a brachialis sejt közepénél mélyebben ered, a discoidális sejt hátulsó szöglete majdnem derékszögű. A lábak meglehetősen hosszúak, nem megvastagodottak, a hátulsó sarkantyúk nem érik el a metatarsus közepét, a karomíz majdnem kétszer olyan hosszú mint a harmadik íz, a karmok nem fésűsök. Fekete, a felső állkapcsok (fekete csücsuk kivételével), a lábak (kivéve a fekete csípőket) és az 1—4. hátlemez vörös.

Ezt az új fajt a magyar zoologusok nesztora, a kiváló Hemipterologus DR HORVÁTH GÉZA ny. nemzeti múzeumi igazgató tiszteletére neveztem el.

Kopf aufgetrieben, nach hinten nicht verschmälert, stark grob punktiert, ziemlich glänzend, Schläfen breit, Wangen schmaler als die Mandibelformbasis, Stirn flach, Gesicht quer, stark grob gerunzelt, vor den Fühlern schwach gekielt. Clypeus vom Gesicht durch Furche getrennt, oberer Mandibelzahn etwas länger als der untere. Epomien der Propleuren verwischt. Mesonotum dicht runzlig punktiert, wenig glänzend, ohne Parapsiden. Schildchen wenig erhaben, hinten bis zur Mitte gerandet, zerstreut punktiert. Metathorax kurz, hinten steil abfallend, vollständig stark gefeldert, Luftlöcher klein und rund. Mesopleuren stark runzlig punktiert, Spirakeln glänzend. Hinterleib kurz eiförmig. Erstes Tergit nicht länger als hinten breit, stark runzlig punktiert, bis zur Mitte stark gekielt. Folgende Tergite quer und ebenso stark runzlig punktiert wie das erste Tergit. Bohrer kürzer als das erste Segment. Letztes Sternit kurz, pflugscharförmig vortretend. Fühler rot, kürzer als der Körper, 32-gliedrig, Schaft dick und

eiförmig, erstes Geisselglied länger als das zweite. Flügel leicht getrübt, Basalader fast vertical, Stigma braun mit weisser Basis, Radialzelle kurz, Areola fehlend, Areolarnerv länger als die Insertionsstelle der Rücklaufenden Ader, Discoidalader fast gebrochen, mit der Basalader parallel laufend, Nervulus schief, postfurcal, Nervus parallelus tief unter der Mitte der Brachialzelle entspringend, hinterer Winkel der Discoidalzelle rechtekwinklig. Beine ziemlich lang, nicht verdickt, die hinteren Sporen erreichen die Mitte des Metatarsus nicht. Klauenglied fast doppelt so lang als das dritte Tarsenglied, Klauen nicht gekämmt. Schwarz, Mandibeln (mit Ausnahme der schwarzen Spitze), Beine mit Ausnahme der schwarzen Hüften) und 1—4 Tergit rot.

Diese neue Art widme ich dem Nestor der ungarischen Zoologen, Herrn Dr G. HORVÁTH, Direktor des Ungarischen National-Museums i. R.

Polyblastus tener HAB. ♂ — Pöstyén (MÉHELY).

Polyblastus variitarsis GR. — Szováta (CSIKI).

Polyblastus pyramidalis HOLMGR. var. *rufus* nov. var. ♀ — Sziget-Szent-Miklós (1911. IX. 16; BIRÓ).

Megegyezik a HOLMGREN-féle faj leírásával, csak a 2—3. hátlemez sötétvörös. Állatunk részletesebb leírása a következő: A fej elülről szemlélve szélesebb mint magas, hátrafelé nem keskenyedő, széles halántékkal, hátul nem mélyen kikanyarított. a pofák rövidebbek mint a felső állkapcsok töve, a homlok lapos, az arc a középén kiemelkedő, sokkal sűrűbben és durvábban pontozott mint a fénylő homlok és halánték. A fejpaizsot az arctól mély barázda választja el, szélén előreugró, oldalgödrök nélküli. A felső állkapcsok erőteljeseek, elülső szélükön kissé kikanyarítottak, alsó foguk sokkal erősebb és hosszabb mint a felső (ez a tulajdonság a *Ctenopelma* nemre emlékeztet). A fej, különösen az arc, hosszú szőrökkel fedett. A pronotum epomiái hosszúak. A mesonotum sűrűn szőrös, fénylő, gyengén sculpturált, notaulik hiányzanak. A paizsocska magas gúlaforma, oldalt a közepéig karimás. A metathorax rövid, hátul meredeken lejtős, felül öt mezőcskével. Az area superomedia négyszögletes, a costula a középén ered, az area petiolaris oldalt léccel szegélyezett, az area coxalistól elkülönített. A lélekzőnyílások aprók és kerekék. A potroh hosszúkás tojásforma, az első hátlemez hosszabb mint hátul széles, nem sculpturált, mérsékelt erősen kifejlődött bordákkal, a lélekzőnyílások a középén elhelyezettek és kevésbé előugrók. A többi hátlemez harántos, fénylő. A tojócső rövidebb mint az első hátlemez. A csápok testhosszúságuk, serteformák, a csáp tőize majdnem hengeres, oldalt kimetszett. Az első ostoríz kissé hosszabb mint a második íz, felül fekete, alul sötét sárgás-barna. A szárnyak áttetszők, a szárnyjegy széles, barna, apró fehér tövel, a radiális sejt rövid, a radius szakaszai egyenesek, az

az areola majdnem ülő, háromszögű, a discoidalis ér majdnem megtört, a visszafutó ér kissé az areola vége előtt ered, a discoidalis sejt hátulsó szöglete derékszögű, a nervus parallelus a brachialis sejt közepén ered, a nervulus rézsútós, kissé postfurcalis, a nervellus antefurcalis, közepe előtt megtört. A tőér egyenes, meredeken futó. A lábak rövidek, nem erősen megvastagodottak, a hátulsó sarkantyúk a metatarsus közepéig terjednek. A karmok aprók és finom fésűsörtékkal ellátottak. Fekete, a fejpaizs elülső széle, a csípők, a tomporok, a combok és az elülső és középső lábfejek vörösek, a felső állkapcsok sötétebb csúcsuk kivételével vöröses-sárgák, a hátulsó lábfej és a hátulsó lábszár fekete, utóbbi fehéren gyűrűs. Hossza 5 mm.

Entspricht der Beschreibung HOLMGREN's, nur ist das zweite und dritte Tergit dunkelrot. Die ausführliche Beschreibung des Tieres ist folgende: Kopf von vorn gesehen breiter als hoch, nach hinten nicht verschmälert, mit breiten Schläfen, hinten nicht tief ausgerandet, Wangen kürzer als die Mandibelbasis, Stirn flach, Gesicht in der Mitte erhaben, viel dichter und gröber punktirt als die glänzende Stirn und Schläfen. Clypeus vom Gesicht durch eine tiefe Furche getrennt, am Rand vorspringend, ohne Seitengruben. Mandibeln kräftig, am Vorderrand schwach ausgerandet, unterer Zahn viel stärker und länger als der obere (dieser Charakter erinnert an *Ctenopelma*). Kopf, besonders das Gesicht lang behaart. Epomien des Pronotums lang; Mesonotum dicht behaart, glänzend und sehr schwach skulptirt, Notaulen fehlen. Schildchen hoch pyramidal, an den Seiten bis zur Mitte mit Leisten. Metathorax kurz, hinten steil abfallend, oben mit fünf Feldern. Area superomedia quadratisch, Costula aus der Mitte derselben entspringend, Area petiolaris mit Seitenleisten, von der Area coxalis getrennt. Spirakeln klein und rund. Hinterleib länglich eiförmig, erstes Tergit länger als hinten breit, glänzend, nicht sculptirt, mit mässig starken Kielen, die wenig vorspringenden Spirakeln in der Mitte. Die übrigen Tergite quer, glänzend. Bohrer kürzer als das erste Tergit. Fühler von Körperlänge, borstenförmig, Fühlerschaft fast cylindrisch, seitlich ausgeschnitten, erstes Geisselglied etwas länger als das zweite Glied, oben schwarz, unten dunkelbraun. Flügel hyalin, Stigma breit, braun, mit kleiner weisser Basis, Radialzelle kurz, Radiusabschnitte gerade. Areola fast sitzend, dreieckig, Discoidalader fast gebrochen, Rücklaufender Nerv etwas vor dem Ende der Areola inserirt, Hinterwinkel der Discoidalzelle rechtwinklig, Nervus parallelus aus der Mitte der Brachialzelle entspringend, Nervulus schief und etwas postfurcal, Basalader gerade, steil laufend. Beine kurz, nicht stark verdickt, hintere Sporen die Mitte des Metatarsus erreichend. Klauen klein, mit feinen Kammborsten versehen. Schwarz, Endrand des Clypeus, Hüften, Trochanteren, Schenkel

und Vorder- und Mitteltarsen rot, Mandibeln (deren Spitze dunkler) rotgelb, hintere Knie kurz schwarz, Hintertarsen und Schienen schwarz, letztere noch weiss geringelt. Länge 5 mm.

Erromenus junior THBG. var. *cingulipes* nov. var. ♂ — Pöstyén

Olyan mint a törzsfaj, hátulsó lábszárán azonban jól kifejlődött fehéres gyűrűkkel.

Wie die Stammart, an den Hinterschienen aber mit weisslichen Ringen.

Erromenus rufescens n. sp. ♀ — Budapest.

A fej harántos, a szemek mögött kevésbé keskenyedő, kerekített hátulsó szögletekkel, hátul meglehetősen erősen kikanyarított, felülete fénylő, szétszórtan pontozott. A halánték széles, a pofák rövidek, az arc kiemelkedő, durván ráncolva pontozott, fénytelen. A fejpaizs előrehúzott, szétszórtan pontozott, az arctól vonalszerű barázda választja el. A felső állkapcsok erőteljesek, egyenlő hosszú fogakkal. A mesonotum magasan domború, elül mély notaulikkal, fénylő, gyengén ráncolva pontozott. A paizsocska magasan domború, a metanotum fénylő, erősen és teljesen mezőcséizett. Az area superomedia az area basalissal egybeolvadt, hátul szögletesen megtört záróléccel, a costula a közepén ered. Az area petiolaris közepén erős hosszanti lécc van, mely azt kettéosztja. A lélekzőnyílások aprók és kerek, az epomiák hosszúak, a mesopleurák kevésbé fénylők, speculum nélküliek. Az első hátlemez fénytelen, kissé hosszabb mint hátul széles, kétharmad részéig terjedő hosszanti bordával, finoman ráncolt felülettel és elég mély glymmákkal. A többi szelvény harántos, fénylőbb és finomabban pontozott mint az első. A 32-izes csápok körülbelül olyan hosszúak mint a fej és a tor együttvéve, fonálformák, szőrösek; a tőiz egyenes, lemetszett, rövid tojásforma, az első ostoríz kissé hosszabb mint a második íz, halvány vöröses-sárga, felül sötét csúccsal. A szárnyak gyengén homályosak, barna, tövén fehér szárnyjeggyel. A tőér meglehetősen meredek, különben egyenes. A radius szakasza a végén kissé befelé hajlott, a discocubitalis ér erősen ívelt, hosszú ablakocskával, az areola háromoldali és majdnem ülő, a visszafutó eret majdnem a végén veszi fel, a discoidalis sejt hátulsó szöglete derékszögű, a nervus parallelus kissé a brachialis sejt közepe alatt ered. A nervulus rézsútos, kissé postfurcalis, a nervellus antefurcalis, közepe alatt megtört. A lábak meglehetősen rövidek, a lábszár sarkantyúi majdnem a metatarsus közepéig érnek. A karomíz és a karmok erősek, utóbbiak nem jól láthatóan fésűsek. Fekete, a felső ajak, a felső állkapcsok (csúcsuk kivételével), az elülső és középső lábak és lábfejek, a postpetiolus vége, a 2—4. hátlemez és az ötödik oldalt vörös. A csípők, a hátulsó combok és lábszárak csúcsa fekete. A hátulsó lábszár kétharmad része világos vöröses-sárga. A tojósó

rövid, széles, az utolsó haslemez ekevasalakúan előreálló, de nem hosszabb mint az utolsó hátlemez. Hossza 7 mm.

Kopf quer, hinter den Augen wenig verschmälert, mit gerundeten Hinterecken, hinten ziemlich stark ausgerandet, Oberfläche glänzend, zerstreut punktirt; Schläfen breit, Wangen kurz, Gesicht erhoben, grob runzlig punktirt, matt. Clypeus vorgezogen, vom Gesicht durch eine linienförmige Furche getrennt, zerstreut punktirt. Mandibeln stark, mit gleichförmigen Zähnen. Mesonotum hochgewölbt, vorn mit tiefen Notaulen, glänzend, schwach runzlig sculptirt. Schildchen hoch gewölbt. Metanotum glänzend, stark und vollständig gefeldert. Area superomedia mit der Area basalis verschmolzen, hinten mit winklig gebrochener Schlussleiste, Costula aus der Mitte entspringend. Area petiolaris in der Mitte mit starker Längsleiste, wodurch sie in zwei Teile getrennt ist. Spirakeln klein und rund, Epomien lang, Mesopleuren wenig glänzend, ohne Speculum. Erstes Tergit wenig länger als hinten breit, bis zum zweiten Drittel längs gekielt, fein runzlig punktirt, mit ziemlich tiefen Glymmen, matt. Die folgenden Segmente quer, glänzender und feiner punktirt als das erste. Fühler 32-gliedrig, so lang als Kopf und Thorax zusammen, fadenförmig, behaart; Fühlerschaft kurz eiförmig, gerade abgestutzt, erstes Geißelglied wenig länger als das zweite, blas rotgelb, am Ende oben dunkel. Flügel leicht getrübt, Stigma braun mit weisser Basis, Basalader gerade, aber ziemlich steil, Radiusabschnitt am Ende nach innen gebogen, Discocubitalader stark bogenförmig mit langen Fenstern, Areola dreieckig, fast sitzend, den rücklaufenden Nerv vor dem Ende aufnehmend, lang fenestriert, Hinterwinkel der Discoidalzelle rechtwinklig, Nervus parallelus etwas unter der Mitte der Brachialzelle entspringend, Nervulus schief, wenig postfurcal, Nervellus antefurcal und wenig unter der Mitte gebrochen. Beine ziemlich kurz, Schenkel verdickt, Sporen der Hinterschienen die Mitte des Metatarsus fast erreichend. Klauenglied und Klauen stark entwickelt, letztere undeutlich gekämmt. Schwarz, Clypeus, Mandibeln (mit Ausnahme der Spitze), Vorder- und Mittelbeine (nebst Tarsen), Ende des Postpetiolus, 2—4. Tergit ganz und 5. Tergit an den Seiten rot, Hüften, Hinterschenkel und Spitze der Hinterschienen schwarz, an letzteren zwei Drittel hell rotgelb. Bohrer kurz, breit, letztes Bauchsegment pflugscharförmig vortretend, aber nicht länger als das Ende des letzten Tergits. Länge 7 mm.

Thymaris pulchricornis BRISCHKE ♀ — Szöd (1922. VIII. 26; BÍRÓ).

Perilissus albitarsis THOMS. ♀ — Dicső-Szent-Márton (CSIKI).

Perilissus filicornis GR. ♂ — Pöstyén.

Perilissus filicornis GR. var. 3. GR. — Csepel (UJHELYI), Pöstyén, Budapest: Sashegy (1907. V. 4; WACHSMANN).

Perilissus filicornis GR. var. *seminiger* GR. — Kecskemét (1889. V.

25; 1890. V. 27; BÍRÓ), Cinkota (1903. V. 17; BARTKÓ), Pöstyén, Jablanica (1911. VI. 20—21).

Perilissus rufoniger GR. — Rád (1924. V. 30; SZILÁDY), Pöstyén, Kecskemét (1889. V. 12, 25; BÍRÓ), Sziget-Szent-Miklós (1912. IV. 24, 26; BÍRÓ).

Perilissus subcinctus HOLMGR. var. **Horváthi** nov. var. ♀ — Pápa (WACHSMANN).

A metathorax jól láthatóan mezőcskékre osztott, az area superomedia nem hosszabb mint széles, elül az area basalis-tól elkülönített, a costula jól kifejlődött, a szárnyjegy fekete, a nervellus postfurcalis, a közepén túl megtört. A fej és az előtor vörös, a középső és hátulsó combok feketék, a hátulsó lábszár csúcsa és a hátulsó lábfej egészen barnás, az első szelvény hátulsó szegélye, a második egészen és a harmadik majdnem egészen vörös. Egyébként olyan mint a törzsalak.

Metathorax deutlich gefeldert, Area superomedia nicht länger als breit, vorn von der Area basalis getrennt, Costula stark ausgebildet, Stigma schwarz, Nervellus deutlich postfurcal, hinter der Mitte gebrochen. Kopf und Prothorax rot, Mittel- und Hinterschenkel schwarz, Spitze der Hinterschienen und Hintertarsen gebräunt, erstes Segment am Hinterrand, zweites ganz, drittes fast ganz rot. Übrigens mit der Staumform übereinstimmend.

Perilissus albicinctus HAB. ♂ — Hungaria.

Perilissus limitans GR. ♀ — Hungaria.

Perilissus Chyzeri n. sp. ♀ — Bártfa (CHYZER).

A fej duzzadt, hátul kevésbé keskenyedő és gyengén ívelten kikanyarított; a halánték széles, a pofák olyan hosszúak mint a felső állkapcsok töve, a homlok lapos, az arc síma, párhuzamos szélű. A fejpaizs keskeny, harántos, az arctól erős barázda választja el. A felső állkapocs alsó foga nagyobb mint a felső. Az egész fej nagyon finoman ráncolva skulpturált, fénytelen. A mesonotum finoman bőrszerűen ráncolt, nagyon rövid lapos parapsidákkal. A paizsocska kissé domború, négyszögű. A metathorax rövid, ráncolt, fénytelen, majdnem mezőcskéék nélküli, csak az area posteromedia látható. A lélekzőnyílások aprók és kerekék. A mesopleurák ráncoltak, nagy fényezett speculummal. Az első hátlemez több mint kétszer olyan hosszú mint hátul széles, lapos, nem bordás, glymmákkal ellátott, a lélekzőnyílások a közepén elhelyezettek. A második hátlemez hátrafelé szélesedő, kissé rövidebb mint hátul széles, a következő hátlemezek harántosak, a hátulsók oldalt kissé összenyomottak. A tojócső nagyon rövid. A fonálforma csápok a testtel egyenlő hosszúak, a csáp tőize rézsútosan lemetszett, az első ostoriz hosszabb mint a második íz. A szárnyak áttetszők, areola nélküliek, az areoláris ér rövidebb

mint a visszafutó értől való távolsága; a radius egyenes, a discocubitális ér egyenletesen hajlított, a visszafutó ér hosszan ablakos, kevésbé postfurcalis, a nervus parallelus a brachialis sejt közepéből ered, a nervellus antefurcalis, a közepe alatt megtört. A lábak rendesek, a hátulsó sarkantyúk hosszúak, a karmok nem fésűsök. Fekete, a csáptóiz és a csápostor alul, az arc, a tápogatók, a felső állkapcsok, a pofák, az elülső és középső csípők és a paizsocska sárga, a hátulsó csípők és lábak, a második hátlemez hátulsó széle és a harmadik egészen vörös. Hossza 5 mm.

Kopf aufgetrieben, hinten wenig verengt, schwach bogenförmig ausgerandet, Schläfen breit, Wangen so lang wie die Mandibelbasis, Stirn flach, Gesicht eben, parallelseitig, Clypeus schmal, quer, vom Gesicht getrennt, mit tiefer Grube. Unterer Mandibelzahn grösser. Der ganze Kopf sehr fein runzlig sculptirt, matt. Mesonotum fein chagriniert, matt, mit sehr kurzen flachen Parapsiden. Schildchen etwas gewölbt, quadratisch. Metathorax kurz, gerunzelt, matt, fast ohne Felder, nur die Area posteromedia wahrnehmbar. Spirakeln klein und rund. Mesopleuren gerunzelt, mit grossem polirtem Speculum. Erstes Tergit mehr als doppelt so lang als hinten breit, flach, nicht gekielt, mit Glymmen, Spirakeln in der Mitte. Zweites Tergit nach hinten verbreitert, etwas kürzer als hinten breit; folgende Tergite quer, die hinteren von der Seite etwas zusammengedrückt. Bohrer sehr kurz. Fühler von Körperlänge, fadenförmig, Schaft schräg abgestutzt, erstes Geisselglied länger als das zweite. Flügel hyalin, ohne Areola, Areolarnerv kürzer als seine Entfernung vom Rücklaufenden Nerv. Radius gerade, Discocubitalader gleichmässig gebogen, Rücklaufender Nerv lang fenestriert, wenig postfurcal, Nervus parallelus aus der Mitte der Brachialzelle entspringend. Nervellus antefurcal, unter der Mitte gebrochen. Beine regelmässig, hintere Sporen lang, Klauen nicht gekämmt. Schwarz, Unterseite der Geissel und des Fühlerschaftes, Gesicht, Palpen, Mandibeln, Wangen, Voder- und Mittelhüften und das Schildchen gelb, Hinterhüften und Hinterbeine, Hinterrand des zweiten Tergits und das ganze dritte Tergit rot. Länge 5 mm.

Trematopygus hungaricus n. sp. ♀ — Budapest (Buda, 1884. IV. 2; BIRÓ).

A fej nagy, majdnem négyszögű, duzzadt, hátul nem keskenyedő, hátulsó szögletei kerekítettek, hátul kikanyarított, a homlok fénylő, nem pontozott, lapos, az arc síma, sűrűn finoman pontozott, fénytelen és finom szürkés-fehér szőrökkel fedett. Az arctól elkülönített fejpaizs harántos, elül harántos bemélyedéssel, elülső széle kerekített, kissé előreálló. A pofák rövidebbek mint a felső állkapcsok töve. A felső állkapcsok úgy mint a *Catoglyptini*-knél alul gyengén öblösek, a fogak azonban egyforma hosszúak. A középtor kissé domború, elül meredek, a paropsidák

csak elül jelzettek. A paizsocska gödröcskéje lécek nélküli, a paizsocska domború. A torvég rövid, hátul meredeken lejtős, teljesen mezőcskézett, meglehetősen erőteljes lécekkel. Az area superomedia négyszögű, az oldallécek elül kissé összetartók, a costula a közepe mögött van, az area petiolaris a torvég közepéig terjed, nem osztott. A lélekzõnyílások aprók és tojásdadok. Az első hátlemez kétszer oly hosszú mint hátul széles, közepén túl bordás, skulptura nélküli, tövén glymmákkal, a lélekzõnyílások a közepén vannak. A második hátlemez hátrafelé szélesedő, harántbemélyedések nélküli, síma, fénylő, úgyszintén a következő szelvények, amelyek harántosak. A tojócső hossza csak félakkora mint az első hátlemez. A test felülete síma és fénylő, nem skulpturált. A fonálforma csápok testhosszúságúak, a közepén nem megvastagodottak, a csúcson az egyes ízek egymástól nem elkülönítettek. A tőiz tojáskorona, rézsútosan lemeztett, az első ostoríz majdnem kétszer oly hosszú mint a második íz. A hátulsó lábszár sarkantyúi nem érik el a metatarsus közepét, a hátulsó karmok fésűsek. Fekete, a felső állkapcsok közepe és a fejpaizs elülső széle vöröses-sárga, az első hátlemez hátulsó szegélye, a 2. és 3. egészen, a negyedik keskeny hátulsó szegélye, az elülső és középső lábak és a hátulsó combok (a térd kivételével) vörösek, a tegulák feketék, a szárnyak töve sárga. A szárnyak töve egyenes és nem meredek, a radius második szakasza egyenes, az areola kicsiny, háromszögű és nyeles, a discocubitalis ér első harmadában megtört, itt apró ramellussal bír és ez a rész e töérrel kissé összetartó, a visszafutó ér interstitialis, nem ablakos, a nervulus kissé postfurcalis, kifelé rézsútosan álló, a nervus parallelus a brachialis sejt közepe alatt ered, a discoidalis sejt hátulsó szöglete derékszögű. Hossza 5 mm, tojócsőve 0.5 mm.

Ezt a különleges állatot *Trematopygus*-hoz állítom, azonban fénylő teste, négyszögű area superomediája és különösen elül kikanyarított felső állkapcsa miatt nem illik jól ide, de a jól kifejlődött glymmák kirekesztik a *Catoglyptini*-ktől. A nagy négyszögletes feje miatt *Mesoleius*-hoz sem illeszthető. Testalakja legjobban a *Trematopygus*-hoz utalja, de lehetséges, hogy új nem képviselője.

Kopf gross, fast quadratisch, aufgetrieben, hinten nicht verschmälert, Hinterecken gerundet, hinten ausgerandet; Stirn glänzend, nicht punktirt, flach, Gesicht eben, dicht fein punktirt, matt, fein grauweisslich behaart. Clypeus vom Gesicht getrennt, quer, vorn mit Quereindruck, Vorderrand gerundet, etwas vorstehend. Wangen kürzer als die Mandibelbasis. Mandibeln unten leicht ausgeschweift, ähnlich wie bei den Catoglyptinen, aber Zähne gleich lang. Mesothorax etwas gewölbt, vorn steil. Parapsiden nur vorn angedeutet. Schildchengrube ohne Leisten. Schildchen gewölbt. Metathorax kurz, hinten steil abfallend, vollständig gefeldert mit ziemlich

starken Leisten; Area superomedia quadratisch, die Seitenleisten vorn ein wenig convergirend; Costula hinter der Mitte; Area petiolaris bis zur Mitte des Metathorax reichend, nicht geteilt. Spirakeln klein, elliptisch. Erstes Tergit nicht doppelt so lang als hinten breit, stark bis über die Mitte gekielt, ohne Sculptur, Spirakeln in der Mitte, an der Basis mit Glymmen. Zweites Tergit nach hinten verbreitert, halb so lang als hinten breit, ohne Quereindruck, glatt, glänzend und wie die folgenden Segmente quer. Bohrer nur halb so lang als das erste Tergit. Der ganze Körper glänzend glatt, nicht sculptirt. Fühler von Körperlänge, fadenförmig, in der Mitte nicht verdickt, gegen das Ende die Glieder von einander nicht abgesetzt; Schaft eiförmig, schräg abgestutzt; erstes Geisselglied fast doppelt so lang als das zweite Glied. Beine normal, hintere Sporen kurz, die Mitte des Metatarsus nicht erreichend, hintere Klauen gekämmt. Schwarz, Mandibeln in der Mitte und Clypeus am Vorderand rot-gelb, erstes Tergit am Hinterrand, 2—3. Tergit ganz, viertes am Hinterrand schmal, Vorder- und Mittelbeine, Hinterschenkel (das Knie ausgenommen) rot, Tegulae schwarz, Flügelbasis gelb. Am Flügel die Basalader gerade, nicht steil, zweiter Abschnitt des Radius gerade; Areola klein, dreieckig, gestielt; Discocubitalader im ersten Drittel gebrochen, hier mit kleinen Ramellus und dieser Teil mit der Basalader etwas convergirend, Rücklaufender Nerv interstitial, nicht fenestriert; Nervulus etwas postfureal, nach aussen schräg gestellt; Nervus parallelus unter der Mitte der Brachialzelle entspringend. Äusserer Winkel der Discoidalzelle rechtwinklig. Länge 5 mm, Bohrer 0.5 mm.

Ich stelle dieses merkwürdige Tier seinem Habitus nach zu *Trematopygus*, obwohl der glänzende Körper, die quadratische Area superomedia und besonders die vorn ausgeschweiften Mandibeln dagegen sprechen. Die gut ausgebildeten Glymmen schliessen es von den Catoglyptinen aus und der grosse kubische Kopf spricht gegen *Mesoleius*. Es ist möglich, dass das Tier einer neuen Gattung angehört.

Prionopoda glabra BRIDGM. ♂ — Diakovár (BIRÓ).

A csápok alul barnák, a szárnyjegy füstös sárga, a hátközép szét-szórta durván pontozott.

SCHMIEDEKNECHT a hímről csak azt írja „Beim ♂ ist das Gesicht nicht gelb“, azért a következőkben részletes leírását adom:

A fej olyan széles mint a tor, durván ráncolva pontozott, fénytelen, ívalakú széles halántékkal, hátul mélyen kikanyarított; a homlok lapos, nem bemélyedt; az arc durván ráncolva pontozott és a fejpáizstól nem elkülönített, utóbbi elül kerekített. A felső állkapcsok fogai egyformák, a pofák olyan hosszúak mint a felső állkapcsok töve. A hátközép ráncolva pontozott és teljesen fénytelen. A páizsocska közepéig terjednek a lécek,

felülete kevésbé domború és szétszórtan durván pontozott, hátul nem meredek. A torvég a *Perilissus*-ra jellemző mezőcskézettséget mutatja, az area superomedia hosszú, előrefelé szélesbedő és innen egy alig látható costulát bocsát ki; az area petiolaris rövid, a közepén léccel. A propleurák durván ráncolva pontozottak, fénytelenek és rövid epomiákkal ellátottak. A mellközép durván ráncolva pontozott, rovátkos és nem erősen fénylő speculummal. A lélekzónyilások aprók és kerekék. Az első hátlemez körülbelül kétszer oly hosszú mint hátul széles, elül keskenyedő, felülete finomabban ráncolt mint a tor, lélekzónyilásai a közepén elhelyezettek. A glymmák mélyek, tögödröcskék és bordák nélküliek. A 2—4. hátlemez olyan hosszú mint széles, finoman ráncolt. A csápok testhosszúságúak, sörteformák, feketék és finoman szőrösek; a tőíz rövid, tojásforma, kissé részsütösen lemetsett, az első ostoríz kissé hosszabb mint a második íz. A szárnyak kevésbé füstösek, világosbarna szárnyjeggyel, a tőér majdnem egyenes, a radialis sejt rövid, a radius második szakasza nem hajlított, az areola rövid nyelű és kevésbé ferdén álló, a discoidalis ér erősen ívelt, a visszafutó ér az areola végén ered, a discoidalis sejt hátulsó szöglete kissé hegyes, a nervus parallelus kevésbé a brachialis sejt közepe alatt ered, a nervulus interstitialis, a nervellus postfurcalis és kissé a közepe mögött megtört. A lábak elég erősek, a lábszár sarkantyúi rövidek, a metatarsus közepét nem érik el, a karomíz és a karmok nagyok, utóbbiak szétszórtan álló fésűsörtékkel. A hátulsó lábszár külső oldala finoman sörtés. Fekete, a felső állkapcsok közepén egy folt, az első hátlemez hátulsó harmada, a 2—5. hátlemez egészen, valamint az elülső és középső lábak (a csipők kivételével) vörösek. A hátulsó lábszár sötétvörös, utolsó harmada és a lábfej barna. A bordás haslemezek sárgák Hossza 8·5 mm.

Fühler unten braun, Stigma rauchgelb, Mesonotum zerstreut grob punktirt.

Nachdem SCHMIEDEKNECHT vom ♂ nur bemerkt „Beim ♂ ist das Gesicht nicht gelb“, so gebe ich folgende ausführliche Beschreibung desselben:

Kopf so breit wie der Thorax, grob runzlig punktirt, mit bogenförmigen breiten Schläfen, hinten ziemlich tief ausgerandet, Stirn flach und nicht eingedrückt. Gesicht grob runzlig punktirt, vom Clypeus nicht getrennt, Vorderrand des letzteren gerundet. Mandibelzähne gleichförmig, Wangen so lang wie deren Basis. Mesonotum oben runzlig punktirt, ganz matt. Schildchen wenig gewölbt, zerstreut grob punktirt, mit bis zur Mitte reichenden Leisten, hinten nicht steil. Metathorax mit der charakteristischen *Perilissus*-Felderung, mit langer, vorn etwas verbreiteter Area superomedia, welche von hier eine kaum wahrnehmbare Costula entsendet. Area petiolaris kurz, in der Mitte geleistet. Propleuren matt, grob runzlig

punktírt, mit kurzen, deutlichen Epomien. Mittelbrust grob runzlig punktírt, mit nicht stark glänzendem, gerieftem Speculum. Spirakeln klein und rund. Erstes Tergit ungefähr doppelt so lang als hinten breit, vorn verschmälert, feiner runzlig als der Thorax. Spirakeln vor der Mitte. Glymmen tief, ohne Basalgruben und Kiele. 2—4. Tergit so lang als breit, fein runzlig. Fühler von Körperlänge, borstenförmig, schwarz, fein behaart; Fühlerschaft kurz eiförmig, wenig schief abgestutzt. Flügel wenig beräuchert, Stigma lichtbraun, Basalnerv fast gerade, Radialzelle kurz, zweiter Abschnitt des Radius nicht geschweift, Areola kurz gestielt und wenig schief stehend, Discoidalader stark bogenförmig, rücklaufender Nerv am Ende der Areola inserirt, Hinterwinkel der Discoidalzelle etwas spitz, der Parallelnerv entspringt etwas unter der Mitte der Brachialzelle; Nervellus postfurcal, etwas hinter der Mitte gebrochen. Beine ziemlich stark, Schienensporen kurz, sie erreichen die Mitte des Metatarsus nicht, Klauenglied und Klauen gross, letztere mit zerstreut stehenden Kammborsten. Hinterschienen auf der Aussenseite fein beborstet. Schwarz, ein Fleck in der Mitte der Mandibeln, hinteres Drittel des ersten Tergits, 2—5. Tergit, sowie Vorder- und Mittelbeine (mit Ausnahme der Hüften) rot, Hinterschienen dunkelrot, ihr Enddrittel und die Hintertarsen braun, die gekielten Sternite gelb. Länge 8·5 mm.

Prionopoda stictica F. var. **melana** ♀, nov. var. — Budapest: Gellérthegey, (VI. 2; BIRÓ).

Olyan mint a törzsfaj, azonban a homlok, a fejtető és a nyakszirt vöröses-sárga, a mesopleurak (egy kis elmosódott vörös folt kivételével a középen), a torvég és az első hátlemez keskeny töve fekete.

Wie die Stammform, aber Stirn, Vertex und Occiput rotgelb, die Mesopleuren (mit Ausnahme eines kleinen verschwommenen roten Fleckes in der Mitte), der Metathorax und die äusserste Basis des ersten Tergits schwarz.

Prionopoda xanthopsana GR. — Radna-Borberek (CSIKI).

Catoglyptus fortipes GR. ♀ — Budapest (Buda, 1885; BIRÓ), Rád (1924. V. 30; SZILÁDY), Istria: Volosca (1894. V. 14; KERTÉSZ).

A budapesti példány postpetiolusa egészen vörös.

Der Postpetiolus des budapester Exemplars ist ganz rot.

Stiphrosomus antilope GR. ♀ — Pöstyén, Lotrion-völgy (CSIKI).

Stiphrosomus Ullrichi TSHECK. — Lotrion-völgy (CSIKI).

Stiphrosomus canaliculatus THOMS. ♂ — Abbazia (1894. V. 15; KERTÉSZ).

Brischkea Aigner n. sp. ♂ — Gyulafalva (AIGNER).

A fej harántos, hátrafelé kerekítve keskenyedő, meglehetősen széles halántékkal, a fejtető vonala nem megtört, hátul kevésbé kikanyarított, a

pofák rövidek, a halánték síma, fénylő, a homlok lapos, nagyon finoman ráncolt, a mellékszemek mint apró, fehér, fénylő üveggyöngyök tűnnek fel. Az arc párvonalas szélű és durvábban ráncolt, mint a homlok, fénytelen. A fejpaizs elül kerekített, finoman ráncolt, oldalt mély és nagy gödröcskével, az arctól elkülönített. A felső állkapcsok alsó szélük közepén kevésbé kikanyarítottak, alsó foguk sokkal erősebb és hosszabb, mint a felső. A torközép háromlebenszerű, fénylő, szétszórtan durván pontozott. A paizsocska kissé kiemelkedő, kissé erősebben ráncolva pontozott mint a torközép, végétől a mesopleurak oldalai felé éles lécet bocsát ki. A torvég szabálytalanul skulpturált, lécek nélküli, csak az area petiolarist határolják elmosódott lécek. A lélekzőnyílások közép nagyságúak, kerek. A mesopleurák fénylők, felül simák, alul szétszórtan erőteljesen pontozottak, speculum nélküliek, de jól kifejlődött hosszú epicnemiákkal. A potroh bunkóforma, az első hátlemez nyeles, több mint kétszer olyan hosszú, mint hátul széles, szabálytalanul ráncolt, csúcsán kissé síma, az előreálló lélekzőnyílások a közepén elhelyezettek; tövi gödröcske és glymmák nincsenek. A második hátlemez kissé hosszabb, mint széles, elül szabálytalanul ráncolt és fénytelen, hátrafelé fénylőbb, a következő hátlemezek fokozatosan szélesbednek és fénylők. A membrana az első hátlemez lélekzőnyílásáig terjed. A haslemezek bordások. A testhosszúságú csápok vékonyak, a tőíz tojásforma, vastag és rézsutosan lemetszett, az első ostoríz felénivel hosszabb, mint a második íz. A szárnyak áttetszők, a tőér majdnem egyenesen álló, a szárnyjegy nem túl nagy, barna. A radius második szakasza kétszer olyan hosszú, mint az első szakasz. Areola hiányzik, a discocubitális ér ívelt, a discoidális sejt hátulsó szöglete derékszögű, a nervulus nem rézsutos, jól láthatóan postfurcalis, a nervus parallelus a brachialis sejt közepén ered, a nervellus antefurcalis és kissé a közepe alatt megtört. A lábak hosszúak, a hátulsó combok nem megvastagodottak, a hátulsó sarkantyúk kissé rövidebbek a lábfejtő felénél. A karmok nem túl nagyok, nem fésűsek. Fekete, a csáptőíz, az első ostoríz alul, a fejpaizs, a felső állkapcsok (hegyük barna), a tapogatók, az alsó szájszervek, az elülső és középső csípők és tomporok, a hátulsó sarkantyúk, a szárnyak töve és a tegulák fehérek, a lábak (a hátulsó lábfej kivételével), a hátulsó lábszár csúcsa és az 1—4. hátlemez vörösek. Hossza 9 mm.

Ez a faj közel áll az *Aeolometis* FÖRST. nemhez.

Egy másik példány „Budapest, 1903. VI. 21; BARTKÓ“ jelzéssel, melyet szintén idetartozónak vélek, kissé eltérő: A csípők, a középső tomporok, a paizsocska csúcsa és a paizsocska-vég vörösek, a hátulsó csípők külső oldala finoman tüskés, a tegulák kissé kiszélesedettek.

Ezt az új fajt felfedezője, néhai AIGNER LAJOS emlékére neveztem el.

Kopf quer, nach hinten gerundet verschmälert, mit ziemlich breiten

Schlafen, Scheitellinie nicht gebrochen, Hinterkopf wenig ausgerandet, Wangen kurz, Schlafen glatt und glänzend, Stirn flach und sehr fein gerunzelt, Nebenaugen wie kleine weisse und glänzende Glasperlen erscheinend, Gesicht parallelseitig, gröber gerunzelt als die Stirn, matt; Clypeus vorn gerundet, fein gerunzelt, mit grossen und tiefen Seitengruben, vom Gesicht getrennt. Mandibeln in der Mitte des Unterrandes schwach ausgeschweift, ihr unterer Zahn grösser und länger als der obere. Mesonotum dreilappig, glänzend, zerstreut grob punktirt. Schildchen wenig erhaben, etwas stärker punktirt gerunzelt als das Mesonotum, vom hinteren Ende gegen die Seiten der Mesopleuren mit scharfer Leiste. Metathorax verworren sculptirt, ohne Leisten, nur die Area petiolaris durch verschwommene Leisten begrenzt. Spirakeln mittelgross, rund. Mesopleuren glänzend, oben glatt, unten zerstreut stark punktirt, ohne Speculum, aber mit sehr deutlichen langen Epicnemien. Hinterleib keulenförmig. Erstes Tergit gestielt, mehr als doppelt so lang als hinten breit, verworren gerunzelt, am Ende ein wenig glatter, Spirakeln in der Mitte, ein wenig vortretend. Zweites Tergit etwas länger als breit, vorn verworren gerunzelt, matt, hinten glänzender, folgende Tergite zunehmend breiter und glänzend. Die Membran erreicht die Spirakeln des ersten Tergits. Sternite gekielt. Fühler von Körperlänge, dünn, borstenförmig, Fühlerschaft, eiförmig, dick, schräg abgestutzt, erstes Geisselglied um die Hälfte länger als das zweite. Flügel hyalin, die Basalader fast gerade stehend. Stigma mässig gross, braun, zweiter Abschnitt des Radius doppelt so lang als der erste Abschnitt. Areola fehlend. Discocubitalnerv bogenförmig, Hinterwinkel der Discoidalzelle rechtwinklig; Nervulus nicht schief, deutlich postfurcal, Nervus parallelus in der Mitte der Brachialzelle entspringend, Nervellus antefurcal, etwas unter der Mitte gebrochen. Beine ziemlich lang, Hinterschenkel nicht verdickt, Hintersporen etwas kürzer als der halbe Metatarsus. Klauen mässig gross, nicht gekämmt. Schwarz, Fühlerschaft, erstes Geisselglied unten, Clypeus, Mandibeln (deren Spitze braun), Palpen, untere Mundteile, Vorder- und Mittelhöften und Trochanteren, Hintersporen, Flügelbasis und Tegulae weiss, Beine (mit Ausnahme der Hintertarsen), Spitze der Hinterschienen und 1—4. Tergit rot. Länge 9 mm.

Diese Art hat auch Ähnlichkeit mit der Gattung *Aeolometis* Först.

Hierher ziehe ich noch ein weiteres ♂ mit „Budapest, 1903. VI. 21; BARTKÓ) bezettelt, welches aber einigermassen abweicht, nämlich: die Hüften, mittleren Trochanteren, Schildchenspitze und das Hinterschildchen sind rot, Aussenseite der Hinterschienen fein bedornt, Tegulae etwas breiter.

Ich bennene diese neue Art zum Andenken an den verstorbenen Sammler der Art, dem Lepidopterologen L. AIGNER.

Brischkea croatica n. sp. ♀ — Vrdnik (PÁVEL).

A fej harántos, hátrafelé ívelten keskenyedő, hátul kikanyarított, széles halántékkal, a halánték lécei meg nem törtek, a homlok lapos, a mellékszemek mögött gödröcske nélkül. A homlok és halánték nagyon finoman és szétszórtan pontozott, fénylő. Az arc harántos, lapos, párvonalas szélű, sűrűn ráncolva pontozott, fénytelen. A pofák nagyon rövidek, de eléggé láthatók. A fejpaizs az arctól el nem különített, eléggé előreálló, fénylő, szétszórtan pontozott, oldalt jól kifejlődött, gödröcskéekkel. A felső állkapcsok alul a középén gyengén kikanyarítottak, alsó foguk nagyobb. A torközép elül meredek, finoman és sűrűn pontozott, fénylő, a notaulik csak elül láthatók. A paizsocska meglehetősen domború. A torvég szabálytalanul mezőcskézett, az area superomedia oldalai elül nem összetartók és hátrafelé a rosszul kifejlődött area posticaban vesznek el, a costula hiányzik, a felső oldallécek jól kifejlődtek, úgy hogy a torvég felületén négy jól kifejlődött hosszanti léce látható, egyebekben gyengén skulpturált és majdnem fénylő. A potroh bunkóalakú, kissé hosszabb mint a fej és a tor együttvéve. Az első hátlemez másfélszer oly hosszú mint hátul széles, előre felé erősen keskenyedő, nyeles, a nyél egyenes, tőgödröcske nélküli, de mély oldalbarázdával, glymmák nincsenek, felül bordák nélkül, hátul finoman szegélyezett, a lélekzõnyílások erősen előre állók, a középén elhelyezettek. A második hátlemez hátrafelé kevésbé kiszélesedő, olyan hosszú mint széles, a következő hátlemezek harántosak, az összes hátlemezek finoman ráncoltak és gyengén fénylők. A haslemezek bordások, a membrana elül a lélekzõnyílásokig terjed. Az utolsó haslemez hátrafelé kevésbé előreálló. A tojócső alulról előreugró, félakkora mint az első hátlemez, oldalról nézve lapos, vége hegyesedő. A rozsdavörös csápok olyan hosszúak mint a test, a tőiz rövid tojásforma, rézsútosan lemettszett, az első ostoríz majdnem másfélszer olyan hosszú mint a második íz. A szárnyak kissé sárgásak, áttetszők, a tőér kissé ferdén fekvő, egyenes, a szárnyjegy keskeny, barna, töve világos; a radiális sejt hosszú, a radius második szakasza kétszer olyan hosszú mint az első szakasz, nem ívelt; az areola hiányzik, az areolaris ér kissé rövidebb mint a visszafutó ér eredetétől való távolsága. A discocubitalis ér ívalakú, a visszafutó ér hosszúkásan ablakos, a discoidalis sejt hátulsó szöglete derékszögű; a nervulus erősen postfurcalis, a párhuzamos ér kissé a brachialis sejt közepe alatt ered; az abscissula hosszú, a nervellus antefurcalis, kevésbé a közepe alatt megtört. Az összes erek barnák. A lábak karcsúak, a hátulsó sarkantyúk majdnem elérik a lábfejtő közepét, a karmoz kevésbé hosszabb mint az előtte lévő íz, a karmok elég nagyok, nem fésűsek. Fekete, a fejpaizs, a felső állkapcsok (csúcsuk kivételével) és a tapogatók sárgák, a hátlemezek rozsdasárgák, a középén sötétebbek és hátrafelé fokozatosan szélesebben rozsdasárgák. A lábak (a karmok kivételével) világos rozsdasárgák. Hossza 7 mm.

Kopf quer nach hinten bogenförmig verchmälert, hinten ausgerandet, mit breiten Schläfen; Schläfenleisten nicht gebrochen. Stirn flach, hinter den Nebenaugen ohne Grube. Stirn und Schläfen sehr fein zerstreut punktirt, glänzend. Gesicht quer, flach, parallelseitig, dicht runzlig punktirt, matt. Wangen sehr kurz, aber doch wahrnehmbar. Clypeus vom Gesicht nicht getrennt, ziemlich vorstehend, glänzend, sehr zerstreut punktirt, an den Seiten mit gut entwickelten Gruben. Unterseite der Mandibeln in der Mitte leicht ausgerandet, ihr unterer Zahn grösser. Mesonotum vorn steil abfallend, fein dicht punktirt, glänzend, die Notaulen nur vorn sichtbar. Schildchen ziemlich gewölbt. Metathorax unregelmässig gefeldert, die Seiten der Area superomedia vorn nicht convergirend, nach hinten sich in die schlecht entwickelte Area postica verlierend. Costula fehlend. Obere Seitenleisten gut ausgebildet, so dass auf der Oberfläche des Metathorax vier Längsleisten wahrnehmbar sind; Spirakeln klein und rund, Metathorax sonst sehr wenig sculptirt, fast glänzend. Hinterleib keulenförmig, etwas länger als Kopf und Thorax zusammen. Erstes Tergit anderthalbmal so lang als hinten breit, nach vorn stark verschmälert, gestielt, der Stiel gerade, ohne Basalgrube, aber mit tiefer Seitenfurche, ohne Glymmen; oben ohne Kiele, am Ende fein gerandet; Spirakeln stark vortretend, in der Mitte liegend; zweites Tergit nach hinten wenig verbreitert, so lang als breit; die folgenden Tergite quer; alle Tergite fein runzlig sculptirt, schwach glänzend. Alle Sternite gekielt, Membran vorn bis zu den Spirakeln reichend. Letztes Sternit nach hinten wenig vortretend. Bohrer von unten vorspringend, halb so lang als das erste Tergit, von der Seite gesehen flach, am Ende zugespitzt. Die rostroten Fühler von Körperlänge; Fühlerschaft kurz eiförmig, schief abgestutzt, erstes Geisselglied fast anderthalbmal so lang als das zweite Glied. Flügel wenig gelblich, hyalin; Basalader schwach schief liegend, gerade. Stigma schmal, braun, mit heller Basis. Radialzelle lang, zweiter Radiusabschnitt zweimal so lang als der erste, nicht geschweift. Areola fehlend; Areolarnerv wenig kürzer als die Entfernung von der Insertionsstelle des Rücklaufenden Nerves. Discocubitalader bogenförmig, Rücklaufender Nerv lang fenestirt; hintere Winkel der Discoidalzelle rechtwinklig; Nervulus stark postfurcal, Parallelnerv ein wenig unter der Mitte der Brachialzelle entspringend; Abcissula lang; Nervellus antefurcal, ein wenig unter der Mitte gebrochen. Alle Adern braun. Beine schlank, hintere Sporen fast die Mitte des Metatarsus erreichend, Klauenglied etwas länger als das vorangehende Glied, Klauen ziemlich gross und nicht gekämmt. Schwarz, Clypeus, Mandibeln (ausgenommen die Spitze) und Palpen gelb, Tergite rostgelb, deren Mitte dunkler und nach hinten zunehmend immer mehr rostbraun, Beine (ohne Klauen) hell rostgelb. Länge 7 mm.

Polycinetis resplendens HOLMGR. ♀ — Kutyalva (CSIKI), Nagy-Salló (DUDICH).

Hadrodactylus typhae GEOFFR. — Debreczen (1884. V. 12; BIRÓ), Rumania: Comana vlasca (MONTANDON).

Hadrodactylus typhae GEOFFR. var. *gracilipes* THOMS. — Rád (1924. V. 30; SZILÁDY).

Hadrodactylus typhae GEOFFR. var. *laticeps* THOMS. ♀ — Szent-Endre (1886. IV. 20; BIRÓ).

Hadrodactylus typhae GEOFFR. var. *villosulus* THOMS. — Nagy-Károly (1882. V. 22; BIRÓ).

Mesoleptus bipunctatus GR. — Radna-Borberek (CSIKI).

Mesoleptus transsilvanicus KISS ♂ — Radna-Borberek (CSIKI).

Synomelix albipes GR. ? — Pomáz (1921. IX; SZILÁDY).

Panthorhaestes xanthostomus GR. ♂ — Budafok (1922. IV. 30; UJHELYI).

Euryproctus bivinctus HOLMGR. — Diakovár (BIRÓ).

Egy nőstény egészen fekete fejjel, úgy amint THOMSON ismerteti, Ein ♀ mit ganz schwarzen Kopf, so wie es THOMSON angibt.

Euryproctus mundus GR. ♀ — Szent-Endre (1886. IV. 30; BIRÓ), Radna-Borberek (CSIKI).

Synodites subscaber THUNBG. ♀ — Kis-Pöse (MÉHELY).

Erre az állatra teljesen ráillik THOMSON semmit vagy nagyon keveset mondó leírása, valamint SCHMIEDEKNECHT-nek a nemről adott jellemzése. Részletes leírása a következő:

A fej harántos, hátrafelé kissé szélesedő, hátulsó szögletei szélesen kerekítettek, hátul szélesen kikanyarított; a homlok és az arc lapos, sűrűn pontozott, fénytelen, az arc oldalai párhuzamosak, kétoldalt kissé bemélyedt. A fejpaizs domború, finoman ráncolt, az arctól nem élesen elkülönített. A pofák hosszabbak mint a felső állkapcsok töve, utóbbiak hajlítottak és alsó fogai kissé hosszabbak. A hátközép finoman ráncolt, a notaulik hosszúak, de nem mélyek. A paizsoeska domború, gödröcskéje széles és mély, de nem csipkézett. A torvég rövid, hátul lejtős, sűrűn ráncolt, két előre felé összetartó léccel, melyek hátul az area petiolarissal egybeolvadnak, és még két oldalléccel; a lélekzönyilások aprók és kerekék. A ráncolt mesopleurakon nincsenek epicnemiák és jól látható speculum. Az első hátlemez előre felé erősen keskenyedő, másfélszer oly hosszú mint hátul széles, a közepén túl terjedőleg kettős bordával, a bordák nem erősek és szorosan egymás mellett fekvők; a lélekzönyilások a középen elhelyezettek, kissé előre állók, glymmák nincsenek. A következő hátlemez harántosak, finomabban ráncoltak mint az első hátlemez, gyengén fénylők. A haslemezek bordások, az utolsó ekevas alakjában előre álló. Az egész potroh

nem hosszabb mint a fej és a tor együttvéve. A tojócső félakkora hosszú mint az első hátlemez. A csápok testhosszúságúak, a tőíz rövid tojáskorona, egyenesen lemetsett, az első ostoríz olyan hosszú mint a második íz. A lábak rendesek, a hátulsó sarkantyú majdnem eléri a lábfejtő közepét, a karmok nem fésűsek. Fekete, a csápostor alul, a fejpaizs, a szájszervek, az első hátlemez utolsó harmada és a 2—4. hátlemez egészen, a csípők és tomporok részben és a lábak vörösek, a lábfej kissé sötétebb, az alsó állkapocs inkább vöröses-sárga. Hossza 6 mm.

THOMSON'S nichts oder wenig sagende Beschreibung und auch SCHMIEDEKNECHT'S Gattungscharakteristik passt gut auf das vorliegende Tier, dessen ausführliche Beschreibung ich im Folgenden gebe:

Kopf quer, nach hinten etwas verbreitert, Hinterecken breit gerundet, hinten breit ausgerandet, Stirn und Gesicht flach, dicht punktirt, matt, Gesichtsseiten parallel, beiderseits etwas eingedrückt, Wangen länger als die Mandibelbasis. Clypeus gewölbt, fein gerunzelt, vom Gesicht nicht scharf getrennt. Mandibeln gekrümmt, untere Zähne etwas länger. Mesonotum fein gerunzelt, wenig glänzend, Notaulen lang aber nicht tief. Schildchen gewölbt, Schildchengrube breit, tief, nicht crenulirt. Metathorax kurz, hinten steil abfallend, dicht gerunzelt, mit zwei nach vorn convergirenden Leisten, welche nach hinten mit der Area petiolaris verschmelzen und zwei Seitenleisten, Spirakeln klein und rund. Mesopleuren gerunzelt, ohne Epicnemien und deutlichem Speculum. Erstes Tergit nach vorn stark verschmälert, anderthalbmal so lang als hinten breit, bis über die Mitte doppelt gekielt, diese Kiele nicht stark und eng nebeneinander liegend; Spirakeln in der Mitte, etwas vortretend, ohne Glymmen. Die übrigen Tergite quer, feiner als das erste gerunzelt, schwach glänzend. Sternite gekielt, letztes hinten etwas pflugscharförmig vortretend. Hinterleib nicht länger als Kopf und Thorax zusammen. Bohrer halb so lang als das erste Tergit. Fühler so lang wie der Körper, Schaft kurz eiförmig, gerade abgestutzt, erstes Geisselglied so lang wie das zweite. Beine regelmässig, Hintersporen fast die Mitte des Metatarsus erreichend, Klauen nicht gekämmt. Schwarz, Fühlergeissel unten, Clypeus, Mundteile, Enddrittel des ersten Tergits und 2—4. Tergit, Hüften und Trochanteren zum Teil und Beine rot, Tarsen etwas dunkler, Maxillen mehr rötlichgelb. Länge 6 mm.

Habrodemus elongatus BRISCHKE ♀ — Magas-Tátra. (1903. VIII. 21; SZILÁDY).

A fejpaizs erőteljes, barna oldalgödröcskéekkel, a paizsocska és paizsvég inkább vöröses-sárga, a szárnyjegy sötétbarna, fehéres tővel, a hátulsó lábszár vörös, sötét csúccsal, a hasredő fehér, a hátlemezek keskeny, fehér szegéllyel. A discoidalis sejt hátulsó szöglete derékszögű.

Hossza 7 mm. — Egyebekben olyan mint a törzsfaj, de lehetséges, hogy új faj.

Clypeus mit starken, braunen Seitengruben. Schildchen und Hinterschildchen mehr rötlichgelb, Stigma dunkelbraun mit weisslicher Basis, Hinterschienen rot mit dunklerer Spitze, Bauchfalte weiss, Tergite fein weisslich gerandet. Aussenwinkel der Discoidalzelle rechtwinklig. Länge 7 mm. — Sonst wie die Stammart, es ist aber auch möglich, dass es eine neue Art ist.

Lagarotus erythrocerus Gr. ♀. — Tátra: Szepes-Béla (1890. VIII. 6; BÍRÓ), Dicső-Szent-Márton (1915. VIII. 13; CSIKI), Sziget-Szent-Miklós (1912. V. 9; BÍRÓ);

A tátrai példány a törzsfajtól eltérő: a fejpaizs fénytelen, szétszórtan álló nagy pontokkal, a hátvég lécei erősen kifejlődtek, az area postica középső borda nélküli, az areola sem bordás, a nervellus jól láthatóan antefurcalis és a középén megtört, a tegulák barnaszegélyűek.

Das Exemplar aus der Tátra weicht von der Stammform ab: Clypeus matt, mit zerstreuten grossen Punkten, Leisten des Metathorax ziemlich stark entwickelt, Area postica ohne Mittelkiel; Areola nicht gekielt, Nervellus deutlich antefurcal und in der Mitte gebrochen. Tegulae mit braunen Rand.

Lagarotus debitor THUNBG. ♂ — Fenyőfő (SCHMIDT).

Lagarotus semicaligatus GR. — Murány (1915. IX. 1; SZABÓ-PATAY).

Alexeter inconspicuus SCHMDK. ♂ — Nagy-Károly (1882. V. 22; BÍRÓ).

Alexeter inconspicuus SCHMDK. var. **rufus** nov. var. ♂ — Nagy-Károly (1882. V. 24; BÍRÓ).

A fej harántos, hátrafelé ivesen keskenyedő, finoman bőrszerűen ráncolt és fénytelen, a halánték széles, a poták olyan hosszúak mint a felső állkapcsok töve, az arc négyszögű. A fejpaizs előrehúzott, nagy és mély oldal-gödröcskéekkel, az aretől alig elkülönített. A felső állkapcsok fogai majdnem egyenlőek. A torközép gyengén háromlebenyű, gyengén finoman bőrszerűen ráncolt, fénytelen, a notaulik a középükig benyomottak. A paizsocska nem egészen lapos, finoman bőrszerűen ráncolt és fénytelen. A torvég gyengén ráncolt és gyengén mezőcskézett, felül csak két gyenge hosszanti léccel és rövid élesen félkör alakban határolt area posteromediával. A lélekzőnyílások eléggé nagyok és kerekék. A mesopleurák fénylőb-bek mint a torvég, szétszórtabban ráncoltak, erősen fénylő fényezett speculummal. A propleurákon nincsenek epomiák. Az első hátlemez háromszor olyan hosszú mint hátul széles, tövén gödörrel, gyengén ráncolt fénytelen, bordák nélküli, de kissé kiemelkedő lélekzőnyílásokkal a középén, glymmák jól kifejlődöttek. A 2—3. hátlemez kissé hosszabb mint széles, a második hátrafelé kissé kiszélesedő, a negyedik harántos.

A csápok olyan hosszúak mint a test, a tőíz rövid és meglehetősen vastag, egyenesen lemetszett. A szárnyak áttetszők, a szárnyjegy halványsárga, a radikális sejt rövid, az areola apró és nyeles (a balszárnynon teljesen hiányzik). Az areoláris ér kissé rövidebb mint a visszafutó ér eredő helye. A tőér meglehetősen meredek, majdnem egyenes, a discoidális ér egyenletesen ívelt, a visszafutó ér ablakos, a discoidális sejt hátulsó szöglete tompaszögű, a párhuzamos ér a brachialis sejt közepén ered, a nervulus interstitiális, a nervellus gyengén antefurcalis és kevésbé a közepe előtt megtört. A lábak hosszúak, a hátulsó lábszár sarkantyúi a lábtőfej közepéig érnek, a karmok egyszerűek. Fekete, a csápotor, a tőíz alul, az arc, a fejpaizs, a pofák, a felső állkapcsok (a sötétebb hegyük kivételével), a tapogatók, a nyak elül, a torközép kampóalakú foltja, a mesopleurák alsó része, a tegulák, a szárnyak töve és a paizsocska sárga, a paizsvég vöröses-sárga, a csípők, az elülső és középső combok és lábszárak, a hátulsó combok és a hátulsó lábszár csúcsa sötét, a potroh a második hátlemez hátulsó részétől kezdve vörös, a test egész felülete gyengén szürkeshörös. Hossza 8 mm.

Kopf quer, nach hinten bogenförmig verschmälert, matt chagriniert, Schläfen breit, Wangen von Länge der Mandibelbasis, Gesicht quadratisch, Clypeus vorgezogen, mit grossen und tiefen Seitengruben, vom Gesicht wenig getrennt, Mandibelzähne fast gleich. Mesonotum leicht dreilappig, schwach matt chagriniert, Notaulen bis zur Mitte eingedrückt. Schildchen nicht ganz flach, matt chagriniert. Metathorax schwach runzlig, sehr wenig gefeldert, oben nur mit zwei schwachen Längsleisten und kurzer, scharf halbkreisförmig begrenzter Area posteromedia. Spirakeln ziemlich gross und kreisrund. Mesopleuren glänzender als das Metanotum, zerstreuter gerunzelt, mit stark glänzendem, polirtem Speculum. Propleuren ohne Epomien. Erstes Tergit dreimal so lang als hinten breit, mit Basalgrube, schwach gerunzelt, matt, ohne Kiele, in der Mitte mit etwas erhobenen Spirakeln. Glymmen gut entwickelt. 2—3. Tergit etwas länger als breit, zweites nach hinten etwas verbreitert, viertes quer. Fühler von Körperlänge, Schaft kurz und ziemlich dick, gerade abgestutzt. Flügel hyalin, Stigma blassgelb, Radialzelle kurz, Areola klein und gestielt (am linken Flügel fehlend), Areolarnerv etwas kürzer als die Insertionsstelle des Rücklaufenden Nervs. Basalader ziemlich steil, fast gerade, Discocubitalader gleichmässig gebogen, Rücklaufender Nerv fenestriert. Hinterwinkel der Discoidalzelle stumpf, Parallelnerv aus der Mitte der Brachialzelle entspringend. Nervulus interstitial, Nervellus schwach antefurcal, unter der Mitte gebrochen. Beine lang, Sporen der Hinterschienen die Mitte des Metatarsus erreichend, Klauen einfach. Schwarz, Fühlergeissel, Schaft unten, Gesicht, Clypeus, Wangen, Mandibeln (Spitze dunkler), Palpen,

Vorderseite des Halses, Hackenfleck des Mesonotums, unterer Teil der Mesopleuren, Tegulae, Flügelbasis und Schildchen gelb, Hinterschildchen rötlichgelb, Hüften, Vorder- und Mittelschenkel und Schienen, Tarsen, Hinterschenkel und Spitze der Hinterschenkel dunkel, Hinterleib vom hinteren Teil des zweiten Tergits angefangen rot. Die ganze Oberfläche des Körpers schwach grau behaart. Länge 8 mm.

Alexeter sectator THUNBG. var. ♀ — Japan (VADONA).

Alexeter sectator THUNBG. var. **sibiricus** nov. var. ♂ — Sibiria orientalis: Raddefka.

A fej meglehetősen erősen keskenyedő; a tor egészen fénytelen, az oldallécek gyengék. A pro- és mesopleurák közötti varratok vörösek, a csípők és tomporok sárgás-vörösek, a hátulsó csípők felül kissé sötétebbek. Hossza 11 mm. Egyébként olyan mint a törzsfaj.

Kopf ziemlich stark verschmälert, Thorax ganz matt, die Seitenleisten schwach. Die Suturen zwischen den Pro- und Mesopleuren rot, die Hüften und Trochanteren gelbrot, Hinterhüften oben etwas dunkler. Länge 11 mm. Sonst wie die Stammform.

Alexeter testaceus F. ♂ — Budapest: Vadaskert (1910. IV. 23; WACHSMANN), Pilis-Maróth (SZÉPLIGETI).

Lamachus lophyrorum HOLMGR. var. **nigrescens** nov. var. ♀ — Hungaria (ex pupa *Lophyrus* sp.)

A törzsalaktól sötétebb színeződése különbözteti meg, az arcmező sokkal kisebb, a tor egészen fekete, csak a paizsocska foltjai vannak jelen, a paizsvég is fehér.

Von der Stammform durch die dunklere Färbung verschieden: das Gesichtsfeld ist stark reduziert, Thorax ganz schwarz, nur die Schildchenflecke vorhanden, Hinterschildchen auch weiss.

Barytarbes Csikii n. sp. ♂ — Radnai havasok: Ünökő (1903. VII. 17; CSIKI).

A fej erősen duzzadt, hátrafelé nem keskenyedő, hátulsó szögletei kerekítettek, hátul nem kikanyarított. A homlok lapos, a halánték széles, a pofák kissé rövidebbek mint a felső állkapcsok töve. Az arc párhuzamos szélű, kissé szélesebb mint hosszú, a halánték szétszórtan pontozott és oldalt fényezett. A homlok, az arc és a pofák durván ráncolva pontozottak és fénytelenek. A fejpaizs az arcotól alig elkülönített, oldalgödröcskéje jól kifejlődött, elül kerekített, durván ráncolt. A felső állkapcsok erőteljesek, alsó foguk hosszabb. A szemek nem kikanyarítottak. A tor közep elül meredek, gyengén háromlebenyű, szétszórtan durván pontozott, kissé fénylő. A notaulik nagyon laposak és rövidek. A paizsocska domború és durván ráncolt. A torvég durván ráncolt, csak oldallécei és az area petiolaris fejlődtek ki, mely utóbbi legfeljebb egyharmad hosszát

teszi ki a torvégnek. A lélekzőnyílások kicsinyek és kerek. A mesopleurák meglehetősen durván ráncoltak, kevésbé fénylők, fényezett nagy speculummal, epicnemiák nincsenek. Az első hátlemez nem nyeles, kissé hosszabb mint hátul széles, durván ráncolt, fénytelen, nagy és mély gödröcskével a tövén és glymmákkal, de bordák nélküli, a lélekzőnyílások a közepe előtt vannak. A második hátlemez négyszögű, finomabban ráncolt, fénytelen, a többi harántos és kissé fénylőbb. A csápok majdnem hosszabbak a testnél, fonálformák, a tőíz rövid tojásforma és rézsütosan lemetszett. A szárnyak áttetszők, a szárnyjegy keskeny és világos, a sugársejt rövid, a sugárér második szakasza kissé hosszabb mint az első szakasz. Az areola kicsiny és hosszúnyelű, ferde. A külső ér gyengén kifejlődött. A hónaljító-ér erősen ívesen hajlott, a tőérrel kevésbé összetartó, a visszafutó ér ablakos és az areola végén ered, a discoidális sejt hátulsó szöglete kissé tompa, a párhuzamos ér a brachialis közepe alatt ered. A nervulus ferde és postfurcális, a nervellus antefurcális és közepe alatt megtört. A lábak meglehetősen erősek, mértékletesen hosszúak, a hátulsó combok nem erősen megvastagodottak, a hátulsó sarkantyúk majdnem a lábfejtő közepéig érnek, a hátulsó lábszár külső oldalán finoman tüskés, a karomíz meglehetősen erős, a karmok nem fésűsek. Fekete, a csáp tőize és első ostoríze alul, a széles tegulák, a szárnyak töve és a trochantellák világos fehéres-sárgák, a szemek belső széle szélesen citromsárga, úgy hogy a hasonló színű fejpaizsot az arcon csak egy háromszögű fekete folt határolja. A felső állkapcsok (csúcsuk barna) és a tapogatók sárgák, a 2—4. hátlemez, a lábak (a csípők kivételével), a tomporok, a hátulsó combok és a hátulsó lábszár vége, valamint a hátulsó lábfej fekete. Hossza 9 mm.

Kopf stark aufgetrieben, nach hinten nicht verschmälert, Hinterecken gerundet, hinten nicht ausgerandet; Stirn flach, Schläfen breit, Wangen etwas kürzer als die Mandibelbasis; Gesicht parallelseitig, etwas breiter als lang; Schläfen seitlich polirt, zerstreut punktirt; Stirn, Gesicht und Wangen grob runzlig sculptirt, ganz matt. Clypeus mit stark entwickelter Seitengrube, vorn abgerundet, grob gerunzelt, vom Gesicht kaum getrennt. Mandibeln kräftig, ihr unterer Zahn länger, Augen nicht ausgerandet. Mesonotum vorn steil, schwach dreilappig, zerstreut grob punktirt, schwach glänzend. Notaulen sehr flach und kurz. Schildchen gewölbt, grob gerunzelt. Metathorax grob gerunzelt, nur mit Seitenleisten, Area petiolaris höchstens ein Drittel einnehmend, Spirakeln klein und rund. Mesopleuren ziemlich grob gerunzelt, wenig glänzend, mit grossem polirtem Speculum, ohne Epicnemen. Erstes Tergit nicht gestielt, wenig länger als hinten breit, grob gerunzelt, matt, mit tiefer Basalgrube und Glymmen, ohne Kiele, Spirakeln vor der Mitte. Zweites Tergit quadratisch, feiner gerunzelt,

matt, die folgenden Tergite quer und etwas glänzender. Fühler fast länger als der Körper, fadenförmig, der kurze Schaft eiförmig, schief abgestutzt. Flügel hyalin, Stigma schmal, hell, Radialzelle kurz, zweiter Abschnitt des Radius wenig länger als der erste. Areola klein, lang gestielt, sehr schief; äusserer Nerv schwach entwickelt. Cubitalader stark bogenförmig gekrümmt, mit der Basalader wenig convergirend, rücklaufender Nerv fenestriert und am Ende der Areola inseriert, Hinterwinkel der Discoidalzelle wenig stumpf; Parallelnerv ein wenig unter der Mitte der Brachialzelle entspringend. Nervulus schief, postfurcal, Nervellus antefurcal und unter der Mitte gebrochen. Beine ziemlich kräftig, mässig lang, Hinterschenkel nicht stark verdickt, Aussenseite der Hinterschienen fein bedornt, Sporen fast die Mitte des Metatarsus erreichend, Klauenglied ziemlich stark, Klauen nicht gekämmt. Schwarz, Fühlerschaft und erstes Geisselglied unten, die breiten Tegulae, die Flügelbasis und die Trochantellen hell weissgelb, innerer Augenrand breit zitronengelb, so dass der ebenso gefärbte Clypeus nur durch einen dreieckigen schwarzen Raum begrenzt ist. Mandibeln (ihre Spitze braun) und Palpen gelb, 2—4. Tergit, Beine (mit Ausnahme der Hüften), Trochanteren, Hinterschenkel, Spitze der Hinterschienen und Hintertarsen schwarz. Länge 9 mm.

Barytarbes pectoralis BRISCHKE ♀ — Déva (CSIKI).

*Barytarbes **superbus*** SCHMDK. ♂ — Budapest (BARTKÓ), Asia minor: Bini Birkilisse (1911. VI. 25; NÁDAY).

A leírásnak teljese megfelel, de a hossza csak 8 mm.

Entspricht der Beschreibung ganz, aber die Länge beträgt nur 8 mm.

*Barytarbes **virgultorum*** GR. ♀ — Szurdok-szoros (CSIKI).

*Scopesus **rufonotatus*** HOLMGR. ♀ — Sziget-Szent-Miklós (1911. IX. 6; BIRÓ).

Ezt a példányt, habár eltérő, ehhez a fajhoz sorolom. A fej harántos, hátul kerekítve keskenyedő, széles halántékkal, hátul nem kikanyarított, a homlok és az arc lapos, a fejpaizs kissé előre húzott, egyenesen lemetszett és a középén félkör alakú barázda választja el az arctól. A pofák hosszabbak mint a felső állkapcsok töve. A fej, a gyengén fényezett és szétszórtan pontozott fejpaizs kivételével, sűrűn és durván ráncolva pontozott és egészen fénytelen. A hátközép ráncolva pontozott, fénytelen, hosszú notaulikkal. A paizsocska magasan domború, a hátvég fénytelen és ráncolva pontozott, nem mezőcskézett, elül két rövid párhuzamos léccel. Az area postica is hiányzik. A potroh bunkóalakú, az első hátlemez kissé hosszabb mint hátul széles, előre felé gyengén keskenyedő, tövén mély és hátul gyenge léccel határolt gödörrel; a glymmák nem élesek, a gyengén előre álló lélekzönyölások a középén elhelyezettek. A következő hátlemezek harántosak, az 1—3. hátlemez finoman ráncolt,

a többiek fokozatosan fénylőbbek. A tojócső nagyon rövid, hegye kerekített, úgy mint *Notopygus*-nál kerek üregben elrejtett. A fekete csápok testhosszúságúak, a tőíz tojáshoz hasonlóan lemezes, az első ostoríz kétszer oly hosszú mint a második íz. A szárnyak áttetszők, a tőér merőleges, egyenes, az areola háromszögű, apró, majdnem ülő, a szárnyjegy sárgás-barna, sötétben határolt. A discoidalis ér ívelt, a tőérrel párhuzamosan fut, a visszafutó ér az areola végén ered és zezugos alakú. A párhuzamos ér a brachialis sejt közepében ered, a nervulus nem rézsútosan interstitialis, a nervellus majdnem függőleges, a közepe alatt megtört. A lábak karcsúak és hosszúak, a hátulsó lábszár gyengén tüskés, a hátulsó sarkantyú majdnem a lábfejtő közepéig ér. A karomíz és a karmok erősek, utóbbiak nem fésűsek. Fekete, a combok, lábszárak, az elülső lábfej, a 2—3. hátlemmez és a 4. töve vörös. A hátulsó lábszár vége fekete. Hossza 9 mm.

Ich ziehe dieses doch abweichende Exemplar zu dieser Art. Dessen Beschreibung ist folgende: Kopf quer, nach hinten stark rundlich verengt, mit breiten Schläfen, hinten nicht ausgerandet; Stirn und Gesicht flach, Clypeus etwas vorgezogen, gerade abgestutzt, in der Mitte durch eine halbkreisförmige Querfurche vom Gesicht getrennt. Wangen länger als die Mandibelbasis, Mandibelzähne gleich lang. Kopf, mit Ausnahme des schwach polirten und zerstreut punktierten Clypeus, dicht und grob runzlig punktiert, ganz matt. Mesonotum runzlig punktiert, matt, Notaulen schwach und lang, Schildchen ziemlich hoch gewölbt. Metathorax matt, runzlig punktiert, nicht gefeldert, nur vorn mit zwei kurzen parallelen Längsleisten. Area postica auch fehlend. Hinterleib keulenförmig, erstes Tergit wenig länger als hinten breit, nach vorn wenig verschmälert, mit tiefer schwach umleisteter Basalgrube, Glymmen nicht deutlich, Spirakeln in der Mitte, schwach vortretend. Die folgenden Tergite quer, das 1—3. fein runzlig, die übrigen zunehmend glänzend. Bohrer sehr kurz, wie bei *Notopygus* in einer runden Höhlung verborgen, am Ende abgerundet. Fühler schwarz, von Körperlänge, Schaft eiförmig, schief abgestutzt, erstes Geißelglied doppelt so lang als das zweite Glied, Flügel hyalin, Stigma gelb-braun, dunkel begrenzt. Basalader vertikal, grade; Areola dreieckig, klein, fast sitzend; Discoidalader bogenförmig, mit der Basalader parallel laufend, Rücklaufender Nerv am Ende der Areola inseriert, zikzackförmig. Parallelnerv ans der Mitte der Brachialzelle entspringend, Nervulus nicht schief interstitial, Nervellus fast vertikal, unter der Mitte gebrochen. Beine schlank und ziemlich lang, Hinterschienen schwach bedornt, Hintersporen die Mitte des Metatarsus fast erreichend. Klauenglied und Klauen ziemlich stark, nicht gekämmt. Schwarz, Schenkel, Schienen Vordertarsen, 2—3. Tergit und Basis des vierten rot, Spitze der Hinterschienen schwarz. Länge 9 mm.

Mesoleius hamulus GR. ♂ — Kovácspatak (1912. V. 16; BIRÓ).

Mesoleius multicolor GR. var. *transsylvanicus* nov. var. ♀ — Borszék (1886. VII. 7; BIRÓ).

A vöröses-sárga csápostor első íze majdnem kétszer oly hosszú mint a második íz. A hátközép lapos, a közepéig terjedő parapsidákkal. Az area superomedia hiányzik. A vállon rövid sárga kampós folt van. A második szelvény olyan hosszú mint hátul széles, a következők fokozatosan szélesbedők. A nyak szegélye fekete, a hátulsó csípők vörösek, a hátulsó lábszár csúcsarmada barna. A hátulsó sarkantyúk a lábfejtő közepén túl terjednek és egészen fehérek. Hossza 6 mm.

A kétszer oly hosszú első csápostoríz miatt az állat a *Scopesus*-nemhez hasonló, azonban az areola és az egyébként ráillő leírása miatt ehhez a fajhoz sorolom mint változatot.

Erstes Geisselglied fast doppelt so lang als das zweite. Geissel ganz rotgelb. Mesonotum mit flachen, bis zur Mitte reichenden Parapsiden. Area superomedia fehlend. Schultern mit kurzem gelben Hackenfleck. Zweites Segment so lang als hinten breit, die folgenden zunehmend breiter. Halsrand schwarz, Hinterhüften rot, Enddrittel der Hinterschienen braun. Hintersporen über die Mitte des Metatarsus reichend, ganz weiss. Länge 6 mm.

Das Tier passt des doppelt langem ersten Geisselgliedes wegen zu *Scopesus*, aber der Areola und der ganz passenden Beschreibung wegen, stelle ich es als Varietät hierher.

Mesoleius nigridens THOMS. ♂ — Tatra: Szepes-Béla (1882. VIII. 6; BIRÓ).

Mesoleius nigridens THOMS. var. — Sziget-Szent-Miklós (1912. V. 3; BIRÓ), Hermaneci-völgy (MOCÁRY).

Mesoleius punctulatus WLDST. ♂ — Hortobágy (1924. V. 18; SZILÁDY).

Mesoleius pyriformis RATZB. ♂ — Péczel (1884, BIRÓ).

Microleptes splendidulus GR. ♂ — Lotrora-völgy (CSIKI).

Colpotrichia affinis VOLL. ♂ — Sziget-Szent-Miklós (1911. X. 13) BIRÓ).

Colpotrichia elegantula GR. — Dicső-Szent-Márton (CSIKI).

Triclistus lativentris THOMS. ♂ — O.-Sebeshely (1913. VII. 3; BIRÓ).

Triclistus curvator GR. ♂ — Duna-Örs (V. 1; BIRÓ).

Exochus australis THOMS. — Sziget-Szent-Miklós (1912. X. 12; BIRÓ).

Exochus erythronotus GR. var. *coronatus* GRAV. — Sziget-Szent-Miklós (1912. V. 9; BIRÓ).

Exochus nigripalpis THOMS. — Sziget-Szent-Miklós (1911. X. 16; BIRÓ).

- Exochus subalpinus* SCHMDK. ? — Kosd (1923. IX. 14; SZILÁDY).
Orthocentrus stigmaticus HOLMGR. ♂ — Jaszenova (UJHELYI).
Stenomacrus concinnus HOLMGR. ♀ — Hámor (Borsod vm., 1915. VIII; SZABÓ-PATAY).
Metopius brevispina THOMS. — Kutyfalva (CSIKI).
Bassus laetatorius F. (forma typica) — Budapest (BARTKÓ), Sturecz (SZTUDVA).
Bassus laetatorius F. var. *b.* — Újpest (GABRIELLI), Albertfalva (1912. VII. 21; GYÖRFFY), Sziget-Szent-Miklós (1912. V. 3; BIRÓ), Keszthely (1909. VII; GYÖRFFY), Kis-Pöse (MÉHELY), Dévény (MEUSEL); Austria: Wien (MEUSEL).
Bassus laetatorius F. var. *c.* — Hadad (Z. KISS).
Bassus nemoralis HOLMGR. — Kovácspatak (1912. V. 12; BIRÓ), Dicső-Szent-Márton (CSIKI).
Bassus varicoxa THOMS. — Budapest (BARTKÓ).
Zootrephes rufiventris GR. — Austria: Wien (MEUSEL).
Promethes albicoxa THOMS. — Rév (1911. VIII. 19; BIRÓ), Dévény (MEUSEL).
Promethes cognatus HOLMGR. — Budapest (1902. V. 12; KERTÉSZ), Kis-Pöse (MÉHELY), Tátraháza (1897. VII. 16; KERTÉSZ), Nadrág (MÉHELY), Rév (1911. VIII. 19; BIRÓ), Meszes-hegység (1904. V. 11; BIRÓ), Hadad (1911, Z. KISS), Bethlen (1911. VIII. 7; BIRÓ), Semesnye (DADAY), Fogarasi havasok: Nagy Árpás (1905, CSIKI), Lotrora-völgy (CSIKI), Mamudovac (1901. VI; PÁVEL), Crkvenica (VI. 25; BIRÓ); Austria: Wien (MEUSEL).
Promethes dorsalis HOLMGR. — Gyenesdiás (1910. VII. 7; GÖRFFY), Homonna (MOCsÁRY), Hadad (1911, Z. KISS), Szováta (CSIKI).
Promethes festivus F. — Sziget-Szent-Miklós (1911. VIII. 23; BIRÓ), Nagyszeben (CSIKI), Erdély (1889, DADAY).
Promethes laticarpus THOMS. — Budapest (UJHELYI), fűvészkert (IV. 13; BIRÓ), Tolcsva (CHYZER), Zákány (1884. V. 25; BIRÓ), Meszes-hegység (1904. V. 11; BIRÓ).
Promethes pulchellus HOLMGR. — Budapest (1903, BIRÓ KÁROLY), Kis-Pöse (MÉHELY), Pöstyén, K.-Tapolcsány (1885. V. 15; BIRÓ), Kassa (1903. VIII. 10; HORVÁTH), Csomafalu (1897. V. 30; VELLAY), Preszáka (CSIKI).
Promethes sulcator GR. — Gyenesdiás (1910. VIII. 29; GYÖRFFY), Kis-Pöse (MÉHELY), Dévény (MEUSEL), Herkulesfürdő (1907. VII; SCHMIDT), Buccari (1889. VIII. 8; BIRÓ); Austria: Wien (MEUSEL).
Homotropus brevitarsis THOMS. — Budakeszi (1896. VIII. 16; VELLAY), Kis-Pöse (MÉHELY).

Homotropus bizonarius GR. — Sziget-Szent-Miklós (1911. IX. 30; BIRÓ), Kis-Pöse (MÉHELY), Simonka (1881. VII. 2; BIRÓ), Hadad (1911, Z. KISS).

Homotropus gracilis GR. — Tatra (1890. VIII. 27; BIRÓ), Tátraháza (1897. VII. 16; KERTÉSZ), Brassó (MÉHELY).

Homotropus incisus THOMS. — Budapest (ex pupa *Syrphi*.)

Homotropus lateralis GR. ♂ — Gyenesdiás (1910. VIII. 11; GYÖRFFY).

var. *a* ♀ — Buccari (1894, PÁVEL).

var. *c* ♀ — Keszthely (1909. VII; GYÖRFFY), Gyenesdiás (1910. IX. 25; GYÖRFFY), Sziget-Szent-Miklós (1912. X. 12: BIRÓ), Bethlen (1911, BIRÓ), Hátszeg (1895, PÁVEL).

Homotropus ornatus GR. — Resicabánya (MERKL).

Homotropus pectoratorius GR. — Visegrad (V. 12; BIRÓ), Budapest (SCHMIDT).

Homotropus strigator GR. — Budapest (ex pupa *Syrphi*), Keszthely (1909. VII; GYÖRFFY), Kenyéri (1896. X. 1; VELLAY).